

AMATÉRSKÉ UMĚNÍ A SPOLEČNOST

AMATÉŘI A PROFESIONÁLOVÉ

Každé umění začínalo bezpochyby jako cosi, čím se bavili, těšili (někdy i utěšovali), povzbuzovali a posilovali lidé, kteří se živili něčím úplně jiným: namalovali v jeskyni mamuty nebo králiky a nazítří je šli ulovit, zatančili si u ohně a druhý den šli štípat pazourek, předvedli, jak pajdá sousední náčelník, a šli sbírat semínka obilnin, zazpívali si a vrhli se do boje, vytvořili sochu Věstonické Venuše a... Prostě amatéři.

Teprve pak někdo zjistil, že když si udělá barevnější trásně na sukni a bude vyskakovat výš než ostatní, mohl by dostat kus z mamuta a placku chleba i bez lovu a sbírání a ještě tak získat víc času a příležitostí své dovednosti zdokonalovat. A šaman že by mohl předzpěvovat a dostal by ještě větší kus. A středověký kejklíř že by na hradě mohl za své drnkání dostat i pár hltů vína... Tak vznikli profesionálové.

Ale ti ostatní si stejně tančili, zpívali a předváděli sousedovu ženu nebo příběh o narození Ježíše Krista - jen tak, pro radost svou i ostatních. Zůstali amatéry.

Profesionální kejklíře viděla většina z nich jen jednou za rok o pouť a profesionální obrazy či sochy nejvýš v kostele při mši. Dnes zmáčkne knoflík a můžeme vidět ty nejlepší herce, hudebníky, zpěváky i tanečníky z celého světa. Můžeme zajít, zajet či zaletět do galerie v Praze, Vídni, Madridu či New Yorku. Můžeme si dopřát hojnost uměleckých zážitků nejvyšší profesionální kvality.

A přesto pořád někdo dělá umění amatérsky - jen tak, zadarmo a bez příslušného profesního vzdělání a podmínek. Proč - když se určité těm nejlepším nevyrovná? Proč ztrácí čas, síly, ba i peníze? A proč to společnost trpí, ty vyvinutější dokonce podporují? Čemu to slouží, jak to pomáhá dnešní společnosti lépe žít?

DOBA

K tomu si nejdřív musíme říci, v jaké společnosti to dnes žijeme - alespoň my v Evropě. V čem se současná společnost začátku 21. století liší od minulosti. A jak to mění podmínky existence umění, najmě toho amatérského.

Nejsem z těch, kteří soudí, že žijeme v naprosto jedinečné době, jaká tu ještě nebyla - každá přítomnost si namlouvá, že je jedinečná, úplně jiná než všechny předchozí. Ale to hlavní, z čeho umění vychází a k čemu směřuje - lidská psychika - se nemění ze dne na den ani z roku na rok. Mění se však vnější kontext společenského života - a tím i podmínky a funkce amatérského umění a vztah společnosti k němu: některé funkce nabyly na důležitosti, jiné zeslábly.

Euroamerická společnost je materiálně dosti bohatá, zaměřená na konzum, a značně komercializovaný je v ní i sám smysl života jedince

DIVADLO
1970 - podzim '13
PRODĚTI

i společnosti celé: hlavním měřítkem úspěchu jsou peníze, v národním měřítku pak růst HDP.

V Náchodě, Berlíně, Varšavě, Londýně i Madridu jsou nám dostupné - byť v odstupňované míře - stejné potraviny, šaty, automobily, elektronika, ale i stejní špičkoví zpěváci (živě či ze záznamů), stejní herci, filmy, tanečníci a mnohé další kulturní požitky. Žijeme v době globalizované, kdy vše je všude - a všude stejné.

Ve všech jmenovaných (i nejménovaných) městech jsou stejné Mac Donaldy, Hornbachy, Kauflandy, KFC, HM... a všichni chodí ve víceméně stejných džínách, jedí stejné hamburgry, poslouchají stejné hity a celá ta obrovská pestrost statisíců výrobků je vlastně uniformní.

Všichni mohou mít tentýž svetr, tytéž boty a vidět tytéž hvězdy show-businessu, neboť vše se vyrábí taková sériově a je masově dostupné - včetně zábavy a umění.

U většiny z oněch výrobků se arciť nedopátráme původu surovin, zpracování, balení..., natož konkrétních lidí, kterým prošly rukama. A i ten Tom Jones či Lady Gaga, na něž si nemůžeme sáhnout, jsou vlastně jen anonymní produkty zábavního průmyslu.

Naše práce je většinou jen dílkem v jakémsi procesu, kolečkem v čemsi, čeho nedohlédáme, co vlastně není naše dílo a u čeho mnohdy ani nevíme, čemu to slouží, natož abychom na to měli vliv. Podobně s lidmi: potkáme jich denně stovky a tisíce - jsou nám neznámí, lhotejší, cizí: jacísi zákazníci, jacísi prodejci, jacísi dodavatelé, jacísi diváci či posluchači... Odcizení, které zpodobil už Kafka, nepolevilo. Naopak.

Podtrženo a sečteno: naše společnost je poněkud odlidštěná, dehumanizovaná.

A najednou uvidíte na rohu plakát nebo dostanete pozvánku, z níž se dozvíte, že váš soused bude hrát v neděli v místní hospodě (zadarmo, jen tak pro radost) Hamleta. A nebude ho hrát tak, jak by ho hrálo místní městské divadlo ve snaze naplnit alespoň šestkrát za sezónu sál pro 800 diváků, ale tak, jak ho vidí on, jak baví jeho, divadelním stylem, který má rád... - protože proč by to jinak dělal, když ho to neživí? - Není to živá voda?

Pravda: nebude to tak dokonalé jako v televizi - ale zato jedinečné, konkrétní, zcela osobní, neanonymní, neglobalizované, nekomerční, neodcizené, neuniformní, nesériové a nemasové.

VNĚJŠÍ FUNKCE UMĚNÍ VŮČI VNÍMATELI

Vnější funkce umění jsou obecně známy. Každé - amatérské i profesionální - umění nabízí společnosti řadu věcí:

- prožitek krásna, estetické libosti,
- racionální, smyslové i emotivní poznání a sebepoznávání,
- výchovné působení na názory, postoje či jednání prostřednictvím poznanych hodnot,
- utváření společenského vědomí a sjednocování vědomí o společných hodnotách, zejména mravních,
- oddech, rozptýlení, vytržení z každodennosti.

Čím nenahraditelným přispívají k těmto vnějším funkcím amatérští umělci? Co navíc či odlišného, specifického přinášejí, aby měla společnost důvod je podporovat?

Především nemalou měrou kvantitativně rozmnožují kulturně umělecké hodnoty a přinášejí umění i tam, kam by se v živé, autentické podobě mnohdy nedostalo vůbec nebo jen velmi zřídka. Amatérské umění je základem místní a regionální kultury, její podstatou.

Svou činností budují společenskou sounáležitost v místě působení - vytvářejí a utužují občanskou společnost, sounáležitost lidí v místě a s místem. Vytvářejí či

pomáhají vytvářet místní společenství, pozitivní vnímání příslušnosti k místu, komunitě, společnosti.

Tím, že si amatérští tvůrci přinášejí ze svého „civilního“ profesního i lidského života specifické znalosti, zkušenosti, dovednosti i myšlení a také díky tomu, že nejsou finančně závislí na komerční prodejnosti své tvorby, okruh jejich témat, přístup k nim i formy zpracování mohou být odlišné a inspirativní pro celou společnost: amatéři přinášejí a prohlubují řadu otázek, které profesionální umění z různých důvodů opomíjí.

Amatérské umění má šanci nabídnout společnosti věrnější reflexi - neboť nemá zapotřebí za každou cenu se líbit a tedy prodat a zároveň je více spjato s realitou konkrétního místa či kraje.

Svou činností amatéři znovu a znovu připomínají fakt, že umění a tvorba nejsou jakési odcizené produkty výlučných specialistů, ale přirozená potřeba a součást života každého člověka.

A bylo již naznačeno, že amatérští umělci díky svým specifikům v mnoha směrech lépe vyvažují specifické disproporce a úchytky dnešní doby:

Nemají žádný důvod nadbíhat komerčnímu konzumu.

Tvoří a svou tvorbu nejčastěji uplatňují v místě svého působení či na vybraných, něčím jim blízkých lokalitách, nikoli v globálním měřítku a jejich diváci je také jako lokální, specifické, své vnímají.

Diváci je mnohdy i osobně znají, nebo o nich mají alespoň povědomí a namísto anonymity tak nastupuje mnohdy až osobní vztah a důvěra.

Okruh jejich diváků je vždy užší a konkrétnější, amatéři nemají důvod chtít se zalíbit desetitisícům či dokonce miliónům diváků na celém světě a mohou proto tvořit bez sebemenší uniformity, svobodně, jedinečně, originálně.

Masového šíření svých děl zpravidla nemohou dosáhnout, i kdyby chtěli, a vzhledem k tomu, že jejich prioritou nebývá zajištění provozu, nemají ani důvod k sériové výrobě umění.

Jejich tvorba je od prvního do posledního bodu plně v jejich rukou a míra jejich ztotožnění s dílem se stává jednou z jeho hodnot; odcizení tu nemá místa.

Zkrátka: jestliže člověk v současné masově globalizované společnosti hledá svou individuální a kolektivní identitu a zároveň se potřebuje zařadit mezi sobě podobné, pak právě amatérsky provozované umění mu to umožňuje ať už jako tvůrci nebo jako vnímátele - divákovi či posluchači. Masovost a uniformnost současného světa vede k potřebě hledání nových, jedinečných, často nonkonformních pohledů na svět - a amatérské umění má všechny předpoklady právě takováto řešení nabízet. Jedinečnost s konkrétním člověkem či skupinou spjaté tvorby pak přináší nekonečnou různost témat, žánrů, přístupů, forem...

VNITŘNÍ FUNKCE AMATÉRSKÉHO UMĚNÍ

To vše nabízí amatérské umění společnosti svými vnějšími uměleckými produkty.

Ale pak jsou tu ještě funkce vnitřní - to, co přináší amatérská umělecká činnost jejím aktérům - tvůrcům.

Jen jim? Zkusím doložit, že nejen jim.

Začnu tím nejbanálnějším - a přece nezanedbatelným: amatérská umělecká tvorba znamená pro své tvůrce smysluplný a zdravý způsob trávení volného času a nalézání, obohacování či posilování smyslu života. Jistě to není první, ani hlavní cíl amatérské tvorby; ale nemusíme si zastírat, že řada zejména mladých lidí propadá drogám či alkoholu i proto, že nenalezli žádný smysl života a východisko z nudy, nevědí, co se sebou, životem, volným časem...

Umění je specifický a nenahraditelný způsob komunikace s komunitou či společností kolem nás. Pěstování i konzumace amatérského umění a sdružování se kolem něj je způsobem individuální a skupinové sebeidentifikace - nalézání sebe sama a cesty k společnosti - tedy socializace účastníků.

Jak silný prvek občanské společenské aktivity v sobě amatérské umění nese, jsme mohli u nás vidět během sametové revoluce, kdy se řada amatérských divadelníků po celé zemi postavila do čela občanského hnutí proti totalitě a později i do čela měst jako starostové či jiní významní činitelé.

Amatérští tvůrci nejenom že v heroinovém či alkoholovém rauši neruinují sochy v parku a veřejné zdravotnictví, ale dokonce se vzdělávají, kultivují a tou nejpřirozenější (protože dobrovolnou a aktivní) formou procházejí procesem osobnostní výchovy uměním a k umění. Učí se tak být dobrými diváky, posluchači či čtenáři, ale také citlivými lidmi, partnery, spolupracovníky, spoluobčany...

Amatérská tvorba je cestou k uvědomování si, poznávání a formulaci problémů světa, jeho kladných i záporných stránek, způsobem kultivace sebe i společnosti.

Rozvoj tvořivosti amatérských umělců (a s nimi i konzumentů jejich umění) je další z vnitřních funkcí amatérské tvorby, která se pak promítá nejen do atmosféry celé společnosti, ale i do společensko-politické a ekonomické výkonnosti takto vybavených lidí - tedy do těch sfér, které jsou politiky a médií (alespoň u nás) považovány za nejdůležitější.

Jsou přesto vnitřní funkce amatérské činnosti pro společnost méně významné či dokonce bezcenné?

Záleží na tom, jaké má společnost cíle.

Dokonce i je-li jejím hlavním (pro mne pochybným) cílem výše HDP, má amatérské umění svůj velký význam - jakkoli těžko vyčíslitelný, neboť nepřímý.

A je-li jedním z hlavních cílů společnosti spokojenost a štěstí lidí, nelze o společenském významu amatérského umění pochybovat. Co chceme od života víc, než pocit štěstí, smyslu vlastního bytí a radosti ze srozumění s ostatními? Právě to umění nabízí. Tím spíš, neprovozuje-li ho člověk proto, aby se jím uživil, ale pro „pouhou“ radost z jeho tvorby a produkce - jako amatér.

Nejde-li nějaké společnosti o štěstí jejích občanů - lidí, kteří ji tvoří, míří k společenské sebevraždě.

Luděk Richter (předneseno na mezinárodní konferenci Amateo s názvem Amateur Arts in the 21st Century v Náchodě 5. srpna 2013)

JANA KŘENKOVÁ 1942–2013

Nejsem na pověry, věštění z kávové sedliny a numerologické filosofování, ale třináctka asi opravdu není šťastné číslo. 17. července tohohle třináctkového roku umřela Jana Křenková. Nadšená češtinářka a milovnice poezie s citem pro divadlo, v posledních letech (ač rodem hanspaulská Pražanka) i zapálená žďárská folkloristka, snažící se spojit lidový tanec s divadelními dovednostmi, kultivovaná dáma s velikou erudicí a s obrovským zájmem o vše, co za zájem stojí, vždy ochotná utrhnout si kus svého bohaté naplněného času pro věc, kterou považovala za dobrou a tudíž od samého začátku jedna z neaktivnějších členek společenství Dobré divadlo dětem...

Určitě by si byla ráda koncem června popovídala s recitátory na Dětské scéně, začátkem července na Šrámkově Sobotce užila báječných skopičin kolem poezie, literatury a jazyka vůbec a v listopadu zavítala na Přelet nad loutkářským hnízdem... - kdyby nečekaně a nevítaně nepřišla ta...

Zas kus toho podivného prázdna, jež zůstává po lidech, kteří jsou částí našeho života a které máme rádi! Bude chybět svým nejbližším, nám, jejím kamarádům i svým bývalým žákům ze Základní umělecké školy ve Žďáru nad Sázavou a studentům v Ateliéru divadlo a výchova na brněnské JAMU. Protože každému něco dala. A to tu našťěstí zůstává a s tím i kousek Jany. Děkujeme.

Luděk Richter

ČTYŘI DROBNOSTI

Kolik představení vydrží divák na festivalu? V pondělí 5. srpna jich bylo na Jiráskově Hronově ve třech blocích hlavního programu devět plus jedno v programu doplňkovém. Je-li venku ve stínu přes třicet stupňů celsia, vevnitř o deset víc a dveře sálu se neotevřou ani v pidipřestávkách mezi jednotlivými čísly, jsme ještě schopni soudného vnímání?

Kam se ztrácejí diskutéři (a diskuse)? Pamatuji sály 80. let nabitě nažhavenými diskutéry na Šrámkově Písku či Kaplickém divadelním létě (dnešní Dětská scéna)...; na Jiráskově Hronově jsem moderoval krajský diskusní klub, kde zasedalo den co den minimálně 30 lidí - a takové kluby tu byly čtyři. Všem o něco šlo. A byla to úžasná škola myšlení a schopnosti diskutovat (která ostatně nikde jinde dostupná nebyla v té době - a není ani teď, nepovažujeme-li za diskusi tlachavé monology našich vzájemně se neposlouchajících politiků). Dnes? Když odečtu pár členů souborů, o jejichž inscenaci je právě řeč, přichází na diskusi Jiráskova Hronova, začínající v šílených 24.00 (a končící kolem 2.00), pět až deset lidí, na monology lektorů tzv. Problémového klubu (PC) kolem třiceti. Z nějaké tisícovky zde přítomných, svému koníčku tělem i duší oddaných divadelníků. Profesionální divadlo nám možnost kritických diskusí může jen závidět; a je-li amatérské divadlo dnes podstatně inspirativnější než to profesionální, je to právě zásluha sebereflexe a kritiky, o níž se profesionálům může jen zdát. Na jak dlouho?

V poslední době se namísto o inscenaci, herci a herectví rádo mluvívá o performanci, performerovi a performerství. Zní to samozřejmě vznešeně, nebo přinejmenším odbornicky. Ale...

Vystupuje-li někdo v roli, ne sám za sebe, a cílem není výlučnost pomíjivého jednorázového vystoupení, hraje-li totéž víceméně stejně dvakrát, třikrát, desetkrát, těžko půjde o performeru performujícího performanci. A bude-li hrát pokaždé trochu (nebo i hodně) jinak, v čem se to bude lišit od improvizace? Jakápak potom performance?

Pokud vím, performanci nejde o završené a uzavřené umělecké dílo, naopak zdůrazňuje svou pomíjivost, jednorázovost a performer je mim, tanečník, zpěvák..., který na rozdíl od herce, interpretujícího roli a hrajícího někoho jiného, inscenuje sám sebe, jedná a mluví za svou osobu.

Fascinuje mě, s jakou lehkovážností a nedej bůh i neznalostí mávají dokonce i odborníci kolem sebe pojmy a termíny, jenom aby vypadali zajímavě a zasvěcenecky a je jim šuma fuk, že hlásají nesmysly.

Pokud ovšem se nám s pojmem performer a performance nepodbízí jakási forma divadelního konceptualismu: nemusíš nic vytvořit, stačí, že máš nápad, koncepci jakousi, a tu pak třebaš opakovaně nějak převyprávěj nebo naznač - a je to. Tedy zda nejde z jedné strany o snahu tvářit se velmi odborně, a ze strany druhé o alibismus zakrývající neschopnost vytvořit tvar.

To není filipika proti performanci. Je to filipika proti nadužívání chybnému užívání a zneužívání módních pojmů. Budeme-li cokoli nazývat jakkoli, asi se nedomluvíme a pojmy ztratí jakýkoli specifikující význam.

Inscenace nového cirkusu (ale i tanečního divadla) mi vždycky především připomenou onen zářežící rozdíl mezi tím, jak řemeslně musí být jejich aktéři vybaveni, aby mohli vyjít na scénu, co musí vědět o svém těle, jak s ním musí umět pracovat - a jak málo naproti tomu někdy stačí, aby kdokoli mohl vstoupit na jeviště divadelní. A také jak je to často podmíněno profesionálním školením inscenátorů.

Úplně nejzajímavější je však problém dramaturgický. Totiž otázka, co je tu východiskem a co výsledkem - tedy zda jsou na začátku dovednosti a čísla, sestavovaná pak do jakýchsi souvislostí (asi jako když šermíři vytvářejí jakýs takýs příběh, aby se dostali k možnosti konečně si zašermovat), nebo je východiskem dramaturgický záměr něco sdělit, pro něž jsou pak ony dovednosti nalezeným optimálním jevištním prostředkem.

A ještě jedna otázka: nakolik je možné v ploše „celovečerní“ inscenace takové případné sdělení předat vzhledem k atraktivitě samotných artistických a žongléřských čísel, která se svou povahou z kontextu sdělení vydělují a strhávají naši pozornost k jednotlivým fyzickým dovednostem a výkonům. (LR)

UPOZORNĚNÍ

Jak známo, naši politici potřebují peníze na důležitější a zajímavější věci, než je kultura, školství, věda či zdravotnictví, takže až do srpna to vypadalo, že peníze nezbyly ani na tisk čtvrtletníku Divadlo pro děti, který jinak děláme zdarma. Jarník jsme vydali ještě za své, s letníkem byly problémy a teprve pak jsme dostali informaci, že něco přece jen zbylo. Hrozba zániku tištěné formy čtvrtletníku je však reálná. Ty, kteří mají zájem dostávat čtvrtletník alespoň elektronicky, prosíme o zaslání e-mailové adresy na osDDD@seznam.cz. Od konce minulého roku je navíc čtvrtletník Divadlo pro děti i se všemi staršími důležitými materiály týkajícími se divadla pro děti dostupný na webové adrese www.DobreDivadloDetem.cz.

Každý z nás se často setkává s otázkou, co z divadla pro děti a mládež stojí za vidění, které inscenace bychom mohli rodičům, školám nebo kulturním zařízením doporučit. Předkládáme vám již dvaadvacátý pokus o odpověď:

INSCENACE PRO DĚTI A MLÁDEŽ DOPORUČENÉ DDD

PODZIM 2013

Neděláme si nárok na úplnost tohoto seznamu a nepovažujeme ho za „konečný“. Vydáváme jej jednou ročně, doplňujeme a obměňujeme podle aktuální situace. Víme také, že to je jeden z možných pohledů a nikomu jej nevnucujeme: nabízíme určitou záruku, jejíž kvalitu si může každý sám ověřit a rozhodnout se, zda jí chce nadále věřit či ne. Seznam je kolektivním dílem odborníků sdružených ve Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež DOBRÉ DIVADLO DĚTEM, kteří inscenace do seznamu navrhují a následně hlasováním doporučují na základě osobního shlédnutí. Jde o odborníky z celé České republiky, zabývající se tvořivou prací s dětmi z pohledu psychologie, pedagogiky, dramatické výchovy, divadla, jakož i dalších uměleckých disciplín.

Na další spolupráci se těší

DDD, Chopinova 2, 120 00 Praha 2, osDDD@seznam.cz

VĚK INSCENACE

3–6 MOJE PRVNÍ ENCYKLOPEDIJE

Netradiční inscenace s výchovným přesahem.

MINOR Praha

Autor: Jiří Adámek, úprava: dramaturgie Petra Zámečnicková, režie: J. Adámek, scénografie: Kristýna Täubelová, hudba: Jan Matásek, hraje M+Ž: 3+4, prostor: v hledišti, interiér.

Délka: 50 min. S

Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1,

tel.: 222 231 702, e-mail: minor@minor.cz

3–9 MŮJ MEDVĚD FLÓRA

Pohrávání si s knížkou Daisy Mrázkové pro všechny, kdo si rádi čtou, představují, vymýšlejí a mají chuť hrát si.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Daisy Mrázková, Luděk Richter, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: panáček, prostor: hala, interiér i exteriér,

max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

3–12 ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

TEÁTR VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor, režie a hudba: V. Marčík, scénografie: R. Štolbová,

hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou,

tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz

4–6 JAK SE HLEDAJÍ PRINCEZNY

Maňásková komedie s živými herci a přímými kontakty s dětmi.

BOŘIVOJ Praha

Autor: Milada Mašatová, režie a scénografie: M. Vydrová, hraje M+Ž: 0+3, druh loutek: maňásky, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 120 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,

tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz

4–7 TUČŇÁKŮV VÝLET

Co se přihodí, když se s tučňákem utrhne kra.

KRAB Praha

Autor a režie: Barbara Kocábková, Jana Samková,

scénografie a hudba: B. Kocábková, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 100 div.

Délka: 45 min. N

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,

tel.: 227 860 381, 604 566 330, e-mail: ba.koc@volny.cz

4–8 **BYL JEDNOU JEDEN**

POLI Hradec Králové

Autor a scénografie: J. Polehňa, režie: J. Polehňa, D. Illich, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 250 div.
Délka: 40 min. A

Spojení: Jiří POLEHŇA, SNP 616, 500 03 Hradec Králové 3,
tel.: 495 544 076, e-mail: polepoli@seznam.cz

4–8 **JAK MEDVĚDI VAŘILI**

KRAB Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: K. Skalická a B. Kocábková,
hraje M+Ž: 0+2, druh loutek: maňásci aj., prostor: kukátko, hala, interiér
i exteriér, max. 120 div. Délka: 45 min. A

Spojení: Barbara KOCÁBKOVÁ, K Horkám 36, 102 00 Praha 10,
tel.: 603 791 621, e-mail: ba.koc@volny.cz

4–8 **POVÍDEJ, PAŇÁCO**

Dvě pohádky spojené klauniádou.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Jiří Středa a Pavel Polák, úprava: soubor, režie: Jiří Lisý,
scénografie: J. Lisý, Anna Michajlovičová, Marie Baierová, Martina Hrtúsová,
hudba: Bohdana Račanová j.h., Vlastimil Brožek j.h., hraje M+Ž: 2+4.

Druh loutek: marionety, maňásci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž,
tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz

4–10 **ČERNOŠKÁ POHÁDKA**

Jednoduchý příběh s rytmicky říkadly a hrou na bubny.

DRAK Hradec Králové

Autor: soubor, režie: Jiří Vyšehlid a soubor, scénografie: Petr Matásek,
hudba: J. Vyšehlid, hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér,
tech. podmínky: 5x6x3,5 m, 3x380 V, zatemnění. Délka: 50 min. S

Spojení: DRAK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové 2,
tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: info@draktheatre.cz

4–10 **KVAK A ŽBLUŇK**

Příběh o opravdovém přátelství žabáka Kvaka a ropušáka Žbluňka.

BILBO COMPAGNIE Nová Ves pod Pleší

Na motivy známé knihy A. Lobela, režie: Andrej Krob, scénografie Jiří Sopko,
hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Jiří BILBO Reidinger, Sylvie KROBOVÁ: 318 581 808, 605 556 689,
tel.: 604 312 821, e-mail: bilbo.reidinger@gmail.com

4–10 **MŇAM-POHÁDKY**

Vaříme a jíme na jevišti.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: František Kaska, Petr Mlád, režie: P. Mlád, scénografie: Dagmar Jan-
dová, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: spodové, manekýn, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. N
Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123/3008, 320 12 Plzeň,
tel.: 377 828 384, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz

4–10 **O SLEPIČČE**

Jak běhala, když zjistila, že „...leží tam na dvoře, má nožky nahoře“.

JARKA HOLASOVÁ Provodov

Autor: Božena Němcová, úprava, režie a scénografie: J. Holasová,
hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér,
max. 100 div. Délka: 25 min. A

Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz

4–10 **O ŠEVCI KUBOVI**

Když se švec Kuba ve světě potká s hloupostí ve všech podobách, vrátí se raději k hodné ženě.

MRÁK Havlíčkův Brod

Autor: Yvonna Kršková, úprava a režie: Jan Prokeš, scénografie: František Štibor, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn,
prostor: kukátko, interiér, maxim. prostor: 300 div., tech. podmínky: 4x4 m,
4 židle, základní nasvícení. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,
tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz

4–10 **OŘÍŠKOVÁ CHALOUPKA**

Docela malé a tiché loutkové divadlo, inspirované pohádkou O perníkové chaloupce.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie a scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: tyčkové plošné, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 30 div.,
tech. podmínky: stůl. Délka: 20 min. N

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,
tel.: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4–10 **PEJSEK A KOČIČKA**

Inscenace inspirovaná Pověstmi o pejskovi a kočičce J. Čapka, ale i dobou, kdy bylo toto Pověstí napsáno.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: František Kaska, P. Mlád dle Josefa Čapka, režie: F. Kaska, P. Mlád,
scénografie: Jaroslav Hrubý, hudba: různí autoři, hraje M+Ž: 1+1.

Prostor: kukátko, interiér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel. domů: 377 828 384,
737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz

4–10 **POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE**

Populární Čapkovo vyprávění o zvířátkách, kteří vše chtěli dělat jako lidi.

ŘÍŠE LOUTEK Kroměříž

Autor: Josef Čapek, úprava: Pavel Polák, režie a scénografie: Jiří Lisý,

kostýmy: Marie Baierová, Martina Hrtúšová, hudba: Eva Zonová,
zvuk: Růžena Rozsypálková, hraje M+Ž: 2+4. Druh loutek: maňásci, prostor:
hala, kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jiří LISÝ, Pod Barbořinou 3234/28, 767 01 Kroměříž,
tel.: 777 802 358, e-mail: j.lisy@seznam.cz

4–10 **ŠTĚŇĚ NEBO ŠPENÁT**

Narodilo se štěňátko, ale není jako ostatní psi - je zelené.

DRAK Hradec Králové

Autor: Gyula Urbán, režie: Jiří Vyšohlíd, scénografie: Marek Zákostelecký,
hudba: J. Vyšohlíd, hraje M+Ž: 3+1. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko,
interiér, tech. podmínky: 7x7x4 m, zatemnění, 3x230/400V 32A

Spojení: DIVADLO DRAK, Hradební 632, 500 03 Hradec Králové 1,
tel.: 495 514 721, -543, e-mail: info@draktheatre.cz

4–10 **TÁTA, MÁMA A JÁ**

Podle pohádky O Palečkovi.

BOŘIVOJ Praha

Dle inspirace K. Nováka úprava, režie, scénografie a hudba: Mirka Vydrová,
Martin Plešek, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: manekýn-panenka,
prostor: kukátko, hala, komorní interiér. Délka: 45 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7,
tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz

4–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

O panovačnosti, o pokoře, o osudu a jeho naplnění vypráví jedna z našich
nejkrásnějších národních pohádek.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie: L. Richter, scénografie:

Karel Vostárek, L.Richter, hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér,
max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

4–10 **ŽABÁK VALENTÝN**

BUCHTY A LOUTKY Praha

Na motivy německé pohádky Burny Bose napsal a režie: Marek Bečka
a soubor, hudba: Vít Brukner a soubor, scénografie: Bára Čechová, hraje
M+Ž: 1+2. Tech. podmínky: 4 x 4 m, max. 80 diváků, 220 V. Délka: 45 min. N

Spojení: Lea MATVIJOVÁ, tel.: 234 651 249, 606 432 501,
e-mail: buchtyaloutky@volny.cz

4– **A PAK SE TO STALO**

Co se stane s vlásky, když se nečesají? Jak se pomstí nos, když ho řádně
nevysmrkáme a jak dopadnou nemyté uši?

STUDIO DAMÚZA Praha

Autor: E. Stará, úprava a režie: Johana Vaňousová, Diana Čičmanová,

Zuzana Vítková, scénografie: Z. Vítková, hrají M+Ž: 0+3, druh loutek: manekýn a spodové, prostor: hala, interiér i exteriér, délka: 40 min. N
Spojení: STUDIO DAMÚZA, Karlova 223/26, 116 65, Praha 1; Barbora Kalinová: 776 777 914, e-mail: info@damuza.cz, Johana Vaňousová, e-mail: johanavanousova@gmail.com

4- **BAROKNÍ OPERA**

Staročeská komická opera o komínku zedníky nakřivo postaveném.
BRATŘÍ FORMANOVÉ Praha

Autor a hudba: Karel Loos, úprava: kolektiv, režie: Petr Forman, scénografie: Jan Marek, Mir. Trejtnar, Matěj Forman, hraje M+Ž: 3+0.

Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, kukátko, interiér, max. 150 div.

Délka: 60 min. N

Spojení: tel.: 220 921 978, e-mail: production@formanstheatre.cz

4- **BUDULÍNEK**

Známý příběh tak trochu naruby.

NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Vít Peřina, režie: Michaela Homolová, scénografie: Robert Smolík, hudba: Filip Homola, hraje M+Ž: 1+1, druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec, tel.: 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz

4- **DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRAKÝ**

Klasická pohádka v netradičním zpracování, plná písniček.

ŠUMAVSKÝ OCHOTNICKÝ SPOLEK Prachatice

Lidová pohádka, úprava a režie: Jaromír Popiel, hraje M+Ž: 3+0.

Kukátko, interiér. Délka: 50 min. A

Spojení: ŠOS, Horní 170, 383 01 Prachatice, tel.: 724 762 252, popielj@seznam.cz

4- **DOBRÁ RÁNA**

Několik absurdních povídek pro malé i velké

ČMUKAŘI Turnov

Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weisssová, scénografie: J. Ipser, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásek, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 30 min. A

Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam.: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz

4- **DRAČÍ POHÁDKY**

Tři pohádky o dracích.

ČMUKAŘI Turnov

Autor, režie, scénografie a hudba: Daniela Weisssová, Jaroslav Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: marioneta, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam.: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz

- 4– **HLUBOKO V LESE**
Perníková chaloupka coby divadlo-automat.
TATE IYUMNI Praha
Autor: bratři Grimmovi, Božena Němcová, úprava: Pavel Richta, Nikola Orozovič, Vladimír Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie a hudba: V. Veselý, hraje M+Ž: 3+0.
Druh loutek: marionety na drátě, prostor: kukátko, hala, interiér.
Délka: 25 min. A
Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhw1@volny.cz
- 4– **HRNEČKU, VAŘ!**
Klasická pohádka K. J. Erbena pro nejmenší i pro dospělé.
JARKA HOLASOVÁ Provodov-Šonov
Autor: Karel Jaromír Erben, úprava, režie a scénografie: J. Holasová, hraje M+Ž: 0+1.
Druh loutek: maňásci, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.
Délka: 25 min. A
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 4– **HRNEČKU, VAŘ!**
Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků, peří a starých českých pohádek ku poučení, pobavení i varování veškerého lidu, dítek, mládeže i kmetů.
KEJKLÍŘ Praha
Lidové pohádky upravil, režie, scénografie, hudba: Luděk Richter, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: totemové, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. N
Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz
- 4– **KAŠPÁREK CHODÍ PĚŠKY**
Tradiční hrdina v netradiční pohádce
ČMUKAŘI Turnov
Autor a režie: soubor, scénografie: Jaroslav Ipser, Romana Zemenová, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásek, javajka, marioneta, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscalic.cz
- 4– **LOUPEŽNÍCI A ZVÍŘÁTKA**
Co se dělo, když kohout, pes, kačer, kočka, kozlík a čuník potkali ve starém mlýně loupežníky.
VOZICHET Jablonec nad Nisou
Autor: Daniela Weissová, režie a scénografie: Jiřina Polanská, hudba: Rudolf Hancvencel, hraje M+Ž: 2+4, druh loutek: maňásci, předměty, prostor: hala, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na Roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou,
tel.: 483 714 013, 483 711 722, 606 326 823, e-mail: j.polanska@email.cz, polanska@mestojablonec.cz

4– **MALÁ INDIÁNSKÁ POHÁDKA**

Pohádka o tom, kde se vzalo na obloze Slunce a proč ho doprovází právě Měsíc.
MAMINY Jaroměř

Autor a režie Jana Dvořáčková, scénografie: J. a Jiří Dvořáčkoví,

hudba: J. Dvořáček, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: marionety na tyčce, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka 20 min. A

Spojení: Jana DVOŘÁČKOVÁ, Pionýrská 711, 551 01 Jaroměř, tel. domů:

442 813 738, 608 283 915, tel. zam.: 491 813 738, e-mail: j-dvorackova@seznam.cz

4– **MORDYJEPARDYJESAPRLOT**

Pohádka, v níž nechybí hubatá princezna, neurotický král, sakrující pantáta, zablešená pekelná chátra, ani upovídaný Kašpárek.

DIVADLO V BOUDĚ Plzeň

Autor (na motivy Jiřího Žáčka), režie, scénografie, hudba: Michal Havlík, hraje M+Ž: 6+1. Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň,

tel.: 607 910 127, e-mail: kasperek@vboude.com

4– **O PRAČLOVÍČKOVÍ**

Báječný výlet do pravěku.

TRAMTÁRIE Olomouc

Autor a režie: Vladislav Kracík, dramaturgie Lenka Jorňíčková, scénografie:

Markéta Rosendorfová, hudba: DJ Opia, hraje M+Ž: 2+1, prostor: kukátko, interiér. Délka: 60 min. A

Spojení: Petra NĚMEČKOVÁ, Hynaisova 11, 772 00 Olomouc,

tel.: 777 703 946, e-mail: info@divadlotramtarie.cz

4– **O ZLATÉ RYBCE**

Hlína, voda, sápání se vzhůru a pád zpátky k hlíně a vodě.

HANA VOŘÍŠKOVÁ A MATĚJ POSPÍŠIL Choceň

Autor (dle A. S. Puškina), režie, scénografie: H. Voříšková, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: hliněný manekýn, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 25 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4– **PIŠKANDERDULÁ aneb JOSEFE**

Poetická procházka možnostmi loutkového divadla.

VĚRA A FRANTIŠEK VÍTKOVI Hradec Králové

Autoři a režie: V. a F.Vítkovi, scénografie: F. Vítek, hraje M+Ž: 1+1. Druh

loutek: různé, prostor: amfiteátr, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 90 min. N

Spojení: Věra a František VÍTKOVI, Karla Tomana 43,

500 00 Hradec Králové, tel. domů: 495 514 140

4– **PLETENÉ POHÁDKY**

Pohádka z vlny

ČMUKAŘI Turnov

Autor: soubor, režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová, scénografie: J. Ipser

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. A

Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz

4- **POKOJ VÁM**

Docela malá loutková stínohra o narození Ježíše Krista.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+1.

Druh loutek: stínové, prostor: kukátko, hala, interiér, max. 10 div.,

tech. podmínky: zatemnění. Délka: 20 min. N

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4- **TAŠKAŘICE DO PĚTICE S LIŠKOU**

Pět pohádek o liškách.

BUBLANINA Vsetín

Autor, režie a scénografie: Kateřina Davidová, hraje M+Ž: 0+2, druh loutek: maňásek, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 35 min., A

Spojení: Kateřina DAVIDOVÁ, tel.: 604 640 501, e-mail: katkabubu@seznam.cz

4- **TRAKAŘ**

Tři téměř anekdotické příběhy z celé Evropy.

TRAKAŘ Praha

Autor, režie: Vl. Tausinger, Ant. Novotný, Karel Vostárek, scénografie: K. Vostárek,

hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: předměty, prostor: exteriér, amfiteátr. Délka: 20 min. N

Spojení: Vladimír TAUSINGER, Hvozdíkova 2577/7, 106 00 Praha 10,

tel.: 777 326 599, e-mail: taus.v@email.cz

4- **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

Klasická pohádka o Plaváčkovi.

OPAL Opava

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Luděk Richter, Věra Jiříčková, režie: Miroslava Halámková, scénografie: Zuzana Čadová, Jan Bittner a soubor, hudba:

František Lichovnick, hraje M+Ž: 3+4. Druh loutek: marionety na drátě, prostor:

kukátko, interiér. Délka 45 min. A

Spojení: Miroslava HALÁMKOVÁ, Stratilova 2, 746 01 Opava, tel. domů:

553 627 966, tel.zam.: 553 623 072, e-mail: zsoldrisov@seznam.cz

4- **VÝLET**

Výtvarné divadlo beze slov pro jednoho diváka.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž: 0+1. Druh loutek: papírové plošné, prostor: hala, interiér, maxim. prostor: 1 divák. Délka: 5 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel.domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

4- **ZLATÉ KUŘE**

Jak se i vlk může stát dobrým tátou.

VOZICHET Jablonec nad Nisou

Autor: Vladimír Orlov, překlad: Ladislav Pospíchal, úprava, režie a scénografie:
Jiřina Polanská, hudba: Rudolf Hancvencel, hraje M+Ž: 1+2
Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min, A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na Roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou,
tel.: 483 714 013, 483 711 722, 606 326 823,
e-mail: polanska@mestojablonec.cz, j.polanska@email.cz

5-7 **Z KNIHY DŽUNGLÍ**

Poslyšte píseň o statečném mungovi jménem riki-tiki-tavi.
MINOR Praha

Autor: Rudyard Kipling, Jiří Adámek, režie: J. Adámek, scénografie: Kristýna
Täubelová, hudba: J. Adámek, J. Matásek, hraje M+Ž: 6+2. Prostor: amfiteátr,
interiér, tech.podmínky: úplné zatemnění. Délka: 50 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1,
tel.: 222 231 702, e-mail: minor@minor.cz

5-10 **BRANKA ZAMČENÁ NA KNOFLÍK**

Dobrodružství dvou kluků na motivy Trnkovy Zahrady.

MALÉ DIVADÉLKO Praha

Autor: Iva Peřinová, režie: Rostislav a Anna Novákoví, scénografie: Jaroslav
Doležal, hudba: Vít Herle, hraje M+Ž: 1+1. Prostor: hala, interiér i exteriér,
max. 200 div. Délka: 50 min. N

Spojení: Rostislav NOVÁK, Šumavská 21, 120 00 Praha, tel.domů: 224 256 379

5-10 **KEJKLÍŘ**

Z části veselá pohádka ze života na motivy bratří Grimmů v provedení jediného herce a desítek postav.

KEJKLÍŘ Praha

Autor, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásci,
plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

5-10 **MALÁ MOŘSKÁ VÍLA**

Klasická pohádka o touze, lásce a obětavosti.

VOZICHET Jablonec nad Nisou

Autor: Hans Christian Andersen, úprava, režie, scénografie: Jiřina Polanská,
hudba: Rudolf Hancvencel, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: manekýni, prostor:
kukátko, interiér. Délka: 45 min. A

Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou,
tel. domů: 483 714 013, tel. zam.: 483 711 722, mobil: 606 326 823,
e-mail: polanska@mestojablonec.cz, j.polanska@email.cz

5-10 **MYŠKA Z BŘÍŠKA**

Maminko, jak to bylo, když jsem byl(a) ještě v bříšku?

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Taťjana Lehenová, Jan Borna, režie: Jan Borna,
scénografie: Jaroslav Milfajť, hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 6+2.

Prostor: kukátko, interiér. Délka: 90 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz

5–10 **PIRÁTSKÁ POHÁDKA**

Výpravný dobrodružný příběh o lásce a přátelství.

MRÁK Havlíčkův Brod

Autor: Jan Prokeš, Yvonna Kršková, režie: Jan Prokeš, scénografie:

Luboš Sobotka, Jana Melenová, hudba: Josef Melena, hraje M+Ž: 1+1.

Druh loutek: tyčové, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Josef MELENA, Nad tratí 446, 580 01 Havlíčkův Brod,

tel.: 603 518 815, e-mail: uni.art@tiscali.cz

5–10 **PRINC BAJAJA**

Příběh o lásce, odvaze a moudrosti.

DIVADÝLKO KUBA Plzeň

Autor: Božena Němcová, úprava a režie: František Kaska, Petr Mlád,

scénografie: Dáša Nesvedová, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: různé,

prostor: kukátko, hala. Délka: 45 min. N

Spojení: Petr MLÁD, Dobřanská 123, 320 00 Plzeň, tel. domů: 377 828 384,

737 173 667, 731 573 751, e-mail: divkuba@seznam.cz

5–10 **TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA**

Bylo - nebylo, stalo se - nestalo?!?

SPOJÁČEK Liberec

Autor: Karel Jaromír Erben, úprava: Rudolf Krause a soubor, režie: R. Krause,

J. Polanská, scénografie: J. Krauseová, M. Kolářová, hudba: K. Siková, hraje

M+Ž: 1+3. Druh loutek: manekýn, prostor: kukátko, interiér.

Délka: 45 min. A

Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec,

tel. domů: 482 412 115, 607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz

5–12 **SNĚHOVÁ KRÁLOVNA**

Světově známá pohádka s dvěma herci, mnoha loutkami a točnou.

KEJKLÍŘ Praha

Autor: Hans Christian Andersen, úprava, režie a scénografie: L. Richter,

hudba: Karel Šefrna, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: voděné zezadu,

prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 45 min. N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,

tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

5– **GRÓNSKÁ PÍSNÍČKA**

Jak se mají Eskymáci.

HANA VOŘÍŠKOVÁ Choceň

Autor a hudba: Jaromír Nohavica, režie, scénografie: Hana Voříšková, hraje M+Ž:

0+1. Druh loutek: plošné, prostor: kukátko, interiér, maxim. 1 div. Délka: 3 min. A

Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň,

tel. domů: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz

- 5– **JAK JSEM SE ZTRATIL aneb MALÁ VÁNOČNÍ POVÍDKA**
Příběh z dětství pro malé i velké, s živou kapelou.
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Ludvík Aškenázy, Jan Borna, režie: J. Borna, scénografie: Marek Zákostelecký, Zuzana Krejzková, hudba: Milan Potoček, Jan Vondráček, hraje M+Ž: 9+3, prostor: kukátko, interiér. Délka: 105 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 807
- 5– **JAK SI HRAJÍ TATÍNKOVÉ**
Pohádka uprostřed dílny.
DRÁK Hradec Králové
Autor: Josef Krofta a kolektiv, režie: Jos. Krofta, scénografie: Marek Zákostelecký, hudba: Jiří Vyšohlíd, hraje M+Ž: 5+0. Druh loutek: manekýni, předměty, prostor: kukátko, interiér, tech.podmínky: 7x9x5 m, zatemnění, 3x230/400-32 A. Délka: 45 min. S
Spojení: DRÁK, Hradební 632, 500 02 Hradec Králové, tel.: 495 514 721, 495 515 543, e-mail: divadlo.drak@volny.cz, info@draktheatre.cz
- 5– **LOUTKOVÁ HRA S JESLIČKAMI, ZPĚVY A ANDĚLY**
Vánoční hříčka
BOŘIVOJ Praha
Autor: z lidových textů soubor, režie a scénografie: Mirka Vydrová, Jitka Tichá, hudba: lidová, hraje M+Ž: 0+2.
Druh loutek: různé, prostor: hala, kukátko, interiér. N
Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz
- 5– **NASTAVTE UŠI, POZORUJTE...**
Dynamické pásmo písní a příběhů.
VOZICHET Jablonec nad Nisou
Autor: kramářské písně, Ivan Wernish, Marian Palla, Woody Allen, úprava a režie: Jiřina Polanská, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásek aj., prostor: kukátko, interiér. Délka 30 min. A
Spojení: Jiřina POLANSKÁ, Na roli 68, 466 01 Jablonec nad Nisou, tel.: 483 714 013, 483 711 722, 606 326 823, e-mail: polanska@mestojablonec.cz, j.polanska@email.cz
- 6–10 **ZAKLETÁ PRINCEZNA**
Co všechno se může kolem mlýna semlít.
STUDNA Hosín
Autor a režie: Alena Kašparová, scénografie: Irena Kašparová, Helena Štouračová, Petr Sláma, hudba: Pepíno Kašpar, hraje M+Ž: 2+0.
Druh loutek: marionety, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 50 min. N
Spojení: Pepíno KAŠPAR, Hosín 17, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 777 166 655, email: pepino@divadlo-studna.cz

- 6– **BACK TO BULLERBYN**
Co se stane s Bullerbynem, když člověk dospěje?
DIVADLO ŠPORTNIKI A LD Maribor
Autor: velmi volně na motivy Astrid Lindgrenové Tomáš Jarkovský,
režie: Jakub Vašíček a soubor, scénografie: Tereza Venclová a soubor,
hudba: soubor, hraje M+Ž: 3+2.
Druh loutek: prstové "marionety", prostor: hala, interiér.
Délka: 50 min. N
Spojení: DIVADLO ŠPORTNIKI, o. s. Bubenečská 13, 160 00 Praha 6,
e-mail: info@sportniki.cz
- 6– **HALÓ, JÁČÍČKU!**
Daleko za městem byl les. A v lese stráně a na stráni suchá růžová tráva a v
té suché růžové trávě zaječí pelíšek...
MÁLO Svitavy
Autor: Daisy Mrázková, úprava: Jana Mandlová a soubor, režie a scénografie:
J. Mandlová, loutky: Eva Pecháčkové, hrají M+Ž:0+3, druh loutek: manekýn,
prostor: hala, interiér. Délka: 15 min. Ad
Spojení: Jana MANDLOVÁ, Větrná 24, 568 02 Svitavy, tel.: 461 530 829, 732
342 246, e-mail: jana.mandlova@kultura-svitavy.cz
- 6– **LAKOMÁ BARKA**
Oblíbená pohádka Jana Wericha, tentokrát s maňásky.
MALÉ DVĚ Jaroměř
Autor: Jan Werich, úprava: Lanka Jechová, Jarka Holasová, režie: Jarka
Holasová, scénografie: soubor, hrají M+Ž: 0+3, druh loutek: maňásci, prostor:
hala, interiér. Délka 20 min. Ad
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 6– **LÁRK IČÍČOK**
Jen docela maličko hororové pohádky z knihy Kočičí král.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: Pavel Šrut, úprava a režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová,
scénografie a hudba: J. Ipser, hraje M+Ž: 1+1. Druh loutek: maňásci, herci,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz
- 6– **LETECKO-DŽBÁNOVÁ KATASTROFA U BALABÁNŮ**
Velká tragédie komického rozsahu.
ZUŠ Veselí nad Moravou
Autor: Daniela Fischerová, úprava, režie a scénografie Vítězslava Trávníčková
prostor: hala, interiér. Délka: 10 min. Ad
Vítězslava TRÁVNÍČKOVÁ, 696 63 Hroznová Lhota 368,
e-mail: vita.travnickova@seznam.cz, ZUŠ, Náměstí Míru 1676,
698 01 Veselí nad Moravou

- 6– **MNĚ SE VŽDYCKY MUSÍ NĚCO STÁT**
Příběh z dětského života.
BUBU Vsetín
Autor: Éva Jaqnikovszká, úprava a režie: Barbora Dohnálková, scénografie:
soubor, hraje M+Ž: 0+6, kukátko, hala, interiér. Ad
Spojení: Barbora DOHNÁLKOVÁ, Oznice 44, 756 24 Bystřička, tel.: 571 431
382, 603 388 756.
- 6– **NU, VOT!**
Žabka carevna humorná i dojemná.
TŘI BOTY Třebotov
Autor: Irina Karnauchovová, úprava, režie, scénografie a hudba: Václava
Makovcová, Jana Barnová, hraje M+Ž: 6+8, prostor: kukátko, interiér. Ad
Spojení: Václava MAKOVCOVÁ, tel.: 603 414 266, e-mail: vaclava.
makovcova@gmail.com
- 6– **PTÁK OHNIVÁK, LIŠKA RYŠKA A MY**
Dva otcové, dvě dcery, dva vnuci, jedna teta, jedna matka, dva synové, jedni
manželé, zeť, tchán, dědeček, pradědeček a hromada loutek.
C Svitavy
Autor (volně dle K. J. Erbena), režie, hudba: Karel Šefrna, scénografie:
K. Šefrna, Tomáš Mohr, hraje M+Ž: 4+2. Druh loutek: prkénkoví manekýni,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 50 min. A
Spojení: Karel ŠEFRNA, Nádražní 10, 568 02 Svitavy, tel.domů: 461 533 266,
Petr Mohr 731 151 878, e-mail: petr.mohr@kultura-svitavy.cz
- 6– **ZA KAŽDÝM ROHEM JESKYŇKA**
O Smolíčkovi, Červené Karkulce, Jeníčkově a Mařence - tedy vlastně o všech
dohromady. Mají se bát, nebo ne?
ČMUKAŘI Turnov
Autor: D. Weissová, R. Zemenová, režie a hudba: soubor, scénografie:
J. Ipser a soubor, hraje M+Ž: 0+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko,
hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min., A
Spojení: Jaroslav IPSER, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467,
tel. zam.: 481 351 111, mobil: 737 952 525, e-mail: cmukari@tiscali.cz
- 7–10 **KOUZELNÁ KULIČKA aneb JAK VOJTA K ŠIKOVNOSTI PŘIŠEL**
Příběh o tom jak nouze naučí člověka žonglovat.
KEJKLÍŘSKÉ DIVADLO České Budějovice
Autor a režie: Josef Brůček, scénografie: Silárd Boráros, hudba: Jan Brůček
a Vojta Vrtek, hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: manekýni, prostor: kukátko, poloar-
na, interiér i exteriér, max. 300 div., prostor: 6x5 m, výška 3,5 m. Délka: 55 min. N
Spojení: Pavel ŠMÍD, 373 41 Hosín 182, tel.: 608 860 885, e-mail: info@teatr.cz
- 7– **BRUNCVÍK A LEV**
Příběh hrdinství a lásky.
MINOR Praha
Autor: Alois Jirásek, úprava a režie: Jan Jirků, scénografie: Robert Smolík,

hudba: Dalibor Mucha, Tomáš Vychytil, hraje M+Ž: 4+2. Druh loutek: stolní, prostor: kukátko, hala, interiér, tech. podmínky: šíř.8 m, hl.5 m, v.3,5 m, tma, zvuk.ap. Délka: 55 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, 222 231 702, e-mail: minor@minor.cz

8– **ALIBABA A ČTYŘICET LOUPEŽNÍKŮ**

Známa orientální pohádka v nápaditém provedení
NAIVNÍ DIVADLO Liberec

Autor: Iva Peřinová, režie: Tomáš Dvořák j.h., scénografie: Ivan Nesveda j.h., hudba: Jiří Koptík, hraje M+Ž: 3+2. Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, interiér i exteriér. Délka: 60 min. S

Spojení: NAIVNÍ DIVADLO, Moskevská 18, 460 31 Liberec,
tel.: 485 253 611, e-mail: info@naivnidivadlo.cz

8– **MASKA**

Příběh o muži, kterého dobré skutky zkrásnily. Z tradic čínského lidového divadla.

SPOJÁČEK Liberec

Čínská lidová pohádka, úprava: Kristýna Siková, Mirka Kolářova, Jana Krauseová, scénografie: Zuzana Jelínková, M. Sýkorová, M. Krause, hudba: Marek Pavlíček, hrají M+Ž: 3+2, loutky: javajky a stínohra, prostor: hala, interiér. Délka 25 min. A

Spojení: Rudolf KRAUSE, Malá 540, 360 01 Liberec, tel. domů: 482 412 115, 607 717 441, e-mail: krause@kvkli.cz, divadlo@spojacek.cz

8– **MEDVÍDEK PŮ NEBO TAK NĚJAK**

Oblíbení zvířecí hrdinové láček, prasátko a medvídek Pů.

ČMUKAŘI Turnov

Autor: A. A. Milne, úprava, režie a hudba: soubor, scénografie: J. Ipser, R. Zemenová, hraje M+Ž: 1+2. Druh loutek: maňásci + herci, prostor: kukátko, interiér. Délka: 45 m. A

Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525, tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz

8– **STOLEČKU, PROSTŘÍ SE!**

Theatrum mundi neboli divadlo světa z lípy, hadříků, peří a starých českých pohádek ku poučení, pobavení i varování veškerého lidu, dětí, mládeže i kmetů.
KEJKLÍŘ Praha

Lidové pohádky upravil, režie, scénografie a hudba: L. Richter, hraje M+Ž: 1+0.

Druh loutek: totémové, prostor: hala, interiér i exteriér, max. 100 div. Délka 45 min., N

Spojení: Luděk RICHTER, Chopinova 2, 120 00 Praha 2,
tel.: 222 726 335, 608 260 156, e-mail: divadlo@kejklir.cz

8– **ŠKOLA MALÉHO STROMU**

Nahlédnutí do duše malého indiána.

CYLINDR Praha

Autor: F. Carter, překlad: L. Miřejovský, úprava a režie: Iveta Dušková, hudba: Pjér La 'Séz, hraje M+Ž: 0+2. Prostor: kukátko, hala, interiér, tech. podmínky:

min. 4x4 m. Délka: 85 min., N

Spojení: Iveta DUŠKOVÁ, e-mail: divadlocylindr@seznam.cz

8– **VIĎ, ALENKO**

Chceš na gymnázium,... Nebo že by...? Inscenace, v níž se snoubí obyčejnot, hloubka a humor.

RÁMUS Plzeň

Autor: Zdena Vašíčková, režie a scénografie: soubor, hudba: Jarmila Parčiová, hraje M+Ž: 2+3, druh loutek: předměty, prostor: hala, interiér. Délka 50 min, A

Spojení: Zdena VAŠÍČKOVÁ, Bendova 26, 301 27 Plzeň, tel.: 377 328 620, 605 018 820, e-mail: jarmilajarmilka@seznam.cz

9–16 **RYTÍŘ**

Příběh o rytířské cti, o hájení lidské svobody proti zneužívání moci, a taky trochu o lásce. Divadelní inscenace s krátkými dílnami pro diváky.

BOŘIVOJ Praha

Podle Prokopa Chocholouška upravili, režie: Lukáš Horáček, Mirka Vydrová, Martin Plešek, Gabriela Švecová, scénografie: M. Vydrová, H. Hrubec, M. Plešek, L. Horáček, hraje M+Ž: 2+2. Druh loutek: plošné, prostor: ulice (diváci sedí podélně ze dvou stran) 7x14 m, interiér, v tišším prostředí i venku, max. 60 diváků. Délka: 90 min. N

Spojení: Mirka VYDROVÁ, Šmeralova 19, 170 00 Praha 7, tel.: 732 957 373, e-mail: mirka.vydrova@centrum.cz

9– **ROBINSON CRUSOE**

Jeden herec a spousta hrdinů v dobrodružném příběhu

TEATR VÍTI MARČÍKA Hosín

Dle Daniela Defoa upravil, režie, scénografie a hudba: V. Marčík, hraje M+Ž: 1+0. Druh loutek: marionety na drátě, prostor: hala, interiér i exteriér. Délka: 50 min. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz

9– **TŘI MUŠKETÝŘI**

Maňásková groteska podle stejnojmenného románu Alexandra Dumase.

ALFA Plzeň

Autor: Alexandr Dumas, úprava: Tomáš Dvořák, Ivan Nesveda, Pavel Vašíček, režie: T. Dvořák, scénografie: I. Nesveda, hudba: M. Vaniša, texty písni Blanka Josefová-Luňáková, hraje M+Ž: 5+1.

Druh loutek: maňásci, prostor: kukátko, hala, interiér, maxim. prostor: 100 div., tech. podmínky: 5x5x5 m. Délka: 55 min. S

Spojení: DIVADLO ALFA, Rokycanská 7, 312 00 Plzeň, tel.: 377 188 211, e-mail: info@divadloalfa.cz

10– **BALÓN ANEB LÉTAT JE SNADNÉ**

Veselé obrazy téměř ze života.

KUK a Zpátečníci, ZUŠ Štítného, Praha 3

Autor: soubor, režie: Ivana Sobková, hudba: Jana Štrbová, hrje M+Ž: 15+19,
prostor: kukátko, interiér. Adm
Spojení: Ivana SOBKOVÁ, U Václava 10, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry, tel.:
775 290 874, e-mail: ivanasobkova@seznam.cz

10– **FAUST**

I divadlo je plné faustovské touhy dokázat nemožné.

BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá

Autor (dle textů kočovných loutkářů), režie a scénografie Tomáš Hájek,
hudba: Ferenc Liszt, hrje M+Ž: 1+0.

Druh loutek: transparentní plošné promítané meotarem, prostor: hala, interiér,
tech. podmínky: zatmění, el. proud. Délka: 25 min. A

Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277, e-mail: hajecek@seznam.cz

10– **KRVAVÉ KOLENO**

Loutkový horůrek inspirovaný známou dětskou hrou. Co nás ochrání před
krvavým kolenem??? Napínavé, dojemné, poučné...

TATE IYUMNI Praha

Autor a režie: soubor, hrje M+Ž: 6+1. Druh loutek: marionety,
prostor: kukátko, interiér. Délka: 40 min. A

Spojení: Jakub VEVERKA, mobil: 723 182 012, e-mail: kubajsv@volny.cz

10– **MARIÁŠ aneb DOBŘE PRODANÁ NEVĚSTA**

Skutečně podle Sabiny?

TICHÝ JELEN Roztoky

Autor: Karel Sabina a Chitřný Jelen, režie: Moudrý Jelen, scénografie: Z. Vítko-
vá, J. Řezáč, Šikovný Jelen, hudba: M. Pospíšil nebo H. Kuželka, hrje M+Ž: 1+3.

Druh loutek: marionety, plošné, prostor: hala, kukátko, interiér i exteriér.

Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Roztoky,
tel. domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz

10– **NAŠI FURIANTI**

Česká klasika na půdě progresivního českého divadla.

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Ladislav Stroupežnický, úprava: Miroslav Macháček, Jan Borna,
režie: J. Borna, scénografie: Jaroslav Milfajt, Petra Goldflamová-Štětínová,
hudba: Milan Potoček, hrje M+Ž: 14+8, prostor: kukátko, interiér.

Délka 140 min S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,
tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlodlouhe.cz

10– **NEVERENDING**

O lásce v různých podobách.

TATE IYUMNI Praha

Autor: Pavel Richta, Nikola Orozovič, Zuzana Auská a soubor, režie, scéno-
grafie: soubor, hudba: Zuzana Auská, Vladimír Veselý, hrje M+Ž: 2+0. Druh
loutek: manekýn, prostor: hala, interiér. Délka: 15 min. A

Spojení: Vladimír VESELÝ, e-mail: vhw1@volny.cz

- 10– **POHYBLIVÉ OBRÁZKY**
Zdánlivě jednoduché poetické obrázky z hlubokým obsahem. Pohlazení po duši.
Autor a režie: soubor, scénografie: Hana Voříšková, hudba: Helena a Jiří Vedralovi, hraje M+Ž: 1+2, druh loutek: stínoherní a malované, prostor: hala, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Hana VOŘÍŠKOVÁ, Krawcova 1130, 565 01 Choceň, tel.: 465 471 767, e-mail: H.Voriskova@seznam.cz
- 10– **POSTAV NA ČAJI**
Představení ve stylu nového cirkusu zavede beze slov diváky na sever, který je ještě chladnější a nehostinnější, než letošní středoevropská zima.
CIRKUS MLEJN Praha
Autor a režie: Jana Klimová a Eliška Brtnická, dramaturgie: Vít Neznal, scénografie: Marianna Stránská, light design: Lukáš Hyksa, hraje M+Ž: 0+2
Prostor: hala, interiér. Délka: 50 min. N
Spojení: KD Mlejn, Dagmar BRTNICKÁ, Kovářova 4, 155 00 Praha 5, tel.: 777 088 928, e-mail: divadlo@mlejn.cz
- 10– **VLNA**
Čekání na pořádnou vlnu.
TATE IYUMNI Praha
Autor: Aleš Kubita, Pavel Richta, Nikola Orozovič, Jakub Veverka, Vladimír Veselý, režie: V. Veselý a soubor, scénografie: V. Veselý, Michal a Martin Gabrielovi, P. Richta, Zdeněk Boháč, Michal Matouš, Zdeněk Hadrava, loutky: Zuzana a V. Veselý, P. Richta, Zuzana Auská, Marie, M. a M. Gabrielovi, J. Veverka, Eliška Halberštátová, N. Orozovič, Pavel Vávra, Kateřina Kramperová, kostýmy: Zuzana Kramperová, Z. Auská, hudba: A. Kubita, hudbu hraje: P. Vávra, Z. Boháč, V. a Z. Veselý, hraje M+Ž: 7+1. Druh loutek: marionety a jiné, prostor: hala, kukátko, interiér. Délka: 40 min. A
Spojení: Jakub VEVERKA: 723 182 012, e-mail: kubajsv@volny.cz
- 10– **ZMATEK NAD ZMATEK**
Že by Jules Vernes podceňoval inženýry?
BAŽANTOVA LOUTKÁŘSKÁ DRUŽINA DS J. J. KOLÁR Poniklá
Autor: Jules Verne, úprava, režie, scénografie: Tomáš Hájek, hraje M+Ž: 1+0, druh loutek: plošné-stínové, prostor: hala, interiér. Délka: 30 min. A
Spojení: Tomáš HÁJEK, Poniklá, mobil: 736 179 277, e-mail: hajecek@seznam.cz
- 12– **DON ŠAJN**
Text lidových loutkářů v moderním pojetí.
DIVADLO V BOUDĚ Plzeň
Úprava: Jan Dvořák, režie: soubor, scénografie: Tomáš Dvořák j.h., hraje M+Ž: 4+1. Druh loutek: marionety, prostor: kukátko, hala, interiér i exteriér, max. 150 div. Délka: 40 min. A
Spojení: Jiří FIALA, Pod lesem 20, 312 09 Plzeň, tel.: 607 910 127, e-mail: kasperek@vboude.com

12– **GAGARIN**

Inscenace pojednává o životě a díle Jurije Alexejeviče Gagarina, prvního člověka ve vesmíru... Časem kdekdo Gagarina překoná. Ale nikdo se po letu tak neusměje na lidstvo a vesmír jako Jura Gagarin...

DIVADLO ŠPORTNIKI Praha a LD Maribor

Autor: Tomáš Jarkovský a soubor, režie: Jakub Vašíček a soubor, scénografie: Tereza Venclová a soubor, hudba: soubor, hraje M+Ž: 3+2, druh loutek: plošné, předměty, prostor hala, kukátko, interiér.

Délka: 60 min. N

Spojení: DIVADLO ŠPORTNIKI, o. s. Bubenečská 13, 160 00 Praha 6,

e-mail: info@sportniki.cz

12– **LHÁŘ**

Benátky v čase karnevalu, kdy se více než jindy stírají rozdíly mezi hrou a realitou, snem a skutečností, maskou a tváří...

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Carlo Goldoni, úprava: Miloš Hlávka, Hana Burešová, Štěpán Otčenášek, režie: Hana Burešová, scénografie: David Marek, hudba: Petr Skoumal, hraje M+Ž: 12+6. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 130 min. S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1,

tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz

12– **MYSTÉRIA BUFFA**

Čtyři mystéria v tradici lidových středověkých frašek a moralit.

TEÁTR VÍTI MARČÍKA Hosín

Autor: Dario Fo, režie: V. Marčík, hraje M+Ž: 1+0. Prostor: hala, interiér i exteriér. N

Spojení: Vítězslav MARČÍK, fara Hosín 182, 373 41 Hluboká nad Vltavou,

tel.: 387 227 933, e-mail: info@teatr.cz

12– **NERUDÁRIUM**

Pět malostranských povídek Jana Nerudy.

DS ZŠ Školní, Bechyně

Autor: Jan Neruda, úprava a režie: František Oplatek, hudba: F. Oplatek

a soubor, hraje M+Ž: 2+7, prostor: kukátko, interiér. Ad

Spojení: František OPLATEK, Základní škola, Školní 293, 391 65 Bechyně,

tel.: 381 213 016

12– **RICHARD 3**

S jídlem roste hrb. Komická variace na zlé téma.

TICHÝ JELEN Roztoky

Autor: William Shakespeare, Jiří Jelínek, režie: Jiří Jelínek, Tichý Jelen,

scénografie: Tichý Jelen, Zuzka Vítková, hudba: Jan Kuželka, hraje M+Ž: 2+2.

Druh loutek: marioneta na drátě, maňásek, prostor: kukátko, hala, interiér,

max. 100 div., tech.podmínky: 4x6x2,5 m.

Délka: 50 min. N

Spojení: Jitka TICHÁ, Čechova 564, 252 63 Roztoky,

tel.domů: 233 910 014, 777 868 572, e-mail: ji.ti@volny.cz

- 12– **SOUDNÉ SESTRY**
Variace na shakespearovské příběhy, jež se odehrávají na Zeměploše Terry Pratchetta.
DIVADLO V DLOUHÉ Praha
Autor: Terry Pratchett, Stephen Briggs, úprava: Hana Burešová, Štěpán Otčenášek, režie: Hana Burešová, scénografie: Karel Glogr, Samiha Malehová, hraje M+Ž: 10+4. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 165 min. S
Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz
- 12– **TAK TOHLE JE NAŠE LENI**
Adaptace románu Říkali mi Leni.
HOP-HOP Ostrov
Autor: Zdeňka Bezděková, úprava a režie: Irena Konývková, scénografie: soubor, hudba: Iva Bittová, Čechomor, hraje M+Ž: 3+5, prostor: kukátko, interiér. Délka 50 min. Am
Spojení: Irena KONÝVKOVÁ, Klínovecká 967/12, 363 01 Ostrov, tel.: 776 080 097, tel. zam.: 353 300 550, e-mail: hophop.zus@worldonline.cz
- 12– **TRACYHO TYGR**
Každý můžeme objevit svého tygra.
PSÍ KUSY ZUŠ Třinec
Autor: William Saroyan, úprava a režie: Tereza Strmisková a soubor, prostor: kukátko, interiér. Délka: 35 min. Am
Spojení: ZUŠ, Třanovského 596, 739 60 Třinec, tereza.vyvilalova@gmail.com
- 12– **TYGR THOMASE TRACYHO**
O hledání, nalézání a ztrácení...
TRAUMATIZOVANÍ TYGRÍCI Jaroměř
Autor: William Saroyan, úprava a režie: Jarka Holasová a soubor, scénografie: soubor, hudba: Miloš Dvořáček, hraje M+Ž: 3+3. druh loutek: marionety a manekýni, prostor: kukátko, hala, interiér. Délka: 45 min. Am
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov, tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 12– **ZVYŘÁTKA ZA TO NEMŮŽOU**
Bajky, ve kterých můžete poznat někoho z okolí nebo sami sebe.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: Pavel Traub, úprava, režie a hudba: soubor, scénografie: J. Ipser, hraje: M+Ž: 2+2. Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér i exteriér, maxim. prostor: 255 div., tech. podmínky: osvětlení. Délka: 55 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, tel. domů: 481 323 467, 737 952 525, tel. zam.: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz
- 13– **KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA**
Fotbalové představení pro celou rodinu.
MINOR Praha
Autor: Eduard Bass, úprava: Ivan Arsenjev, Petr Forman, Veronika Švábová,

režie: Petr Forman, scénografie: Matěj Forman, Ondřej Mašek, Jakub Zich, Petra Foldflamová Štětinová, hudba: Jarda Traband Svoboda, hraje M+Ž: 21+13. Druh loutek: různé, prostor: kukátko, interiér, tech.podmínky: plně jevištní vybavení. Délka: 135 min. S
Spojení: MINOR, Vodičkova 6, 110 00 Praha 1, tel.: 222 231 702

13– **ZIMNÍ BITVA**

Příběh přátelství a boje.

ZUŠ ŽEROTÍN Olomouc

Autor: Jean-Claude Mourlevat, úprava a režie: Alena Palarčíková, Ivana Němečková, scénografie: I. Němečková a soubor, hudba: Martin Peřina a soubor, hrají M+Ž: 6+8, prostor: kukátko, interiér. Délka: 70 min. Am
Spojení: Ivana NĚMEČKOVÁ, ZUŠ Žerotín, Kvaleristů 6, 779 00 Olomouc: 773 649 749, e-mail: inem@seznam.cz

14– **SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH**

DIVADLO V DLOUHÉ Praha

Autor: Jess Borgeson, Adam Long, Daniel Singer, překlad: Jiří Josek, režie: Jan Borna a kol., scénografie: Jaroslav Milfajt, hudba: Jan Vondráček, hraje M+Ž: 3+0. Prostor: kukátko, interiér.

Délka: 120 min., S

Spojení: DIVADLO V DLOUHÉ, Dlouhá 39, p.p.15, 110 15 Praha 1, tel.: 224 826 777, e-mail: obchodni@divadlovdlouhe.cz

15– **DON JUAN aneb STRAŠLIVÉ HODOVÁNÍ**

Hra s lidovými zpěvy, tanci, zvyklostmi a rčeními pro mladé, staré, citlivé i otrlé, slyšící i neslyšící, ale hlavně pro ženy.

GEISSLERS HOFCOMEDIANTEN Kuks

Autor: dle české loutkové hry Otakar Faifr, režie: Petr Hašek, scénografie: Kristýna Šrolová, Hana Stehlíková a soubor, hraje M+Ž: 2+4. Prostor: kukátko, interiér. Délka: 55 min. N

Spojení: Petr HAŠEK, mobil: 777 078 896, e-mail: petr@geisslers.cz

15– **FE-ÉRIE O Kladně**

Urbanisticko-sociálně-politologická a navíc edukativní inscenace.

V.A.D. Kladno

Autor: Kazimír Lupinec a soubor, režie a scénografie: soubor, hudba: The Beatles, hraje M+Ž: 5+3, prostor: kukátko, interiér. Délka: 70 min. A
Spojení: Jan ČERVENÝ, nám. 9. května 975, 273 09 Kladno, tel.: 777 663 339, e-mail: kazimir1@seznam.cz

15– **HOSPODIN aneb KDOPAK BY SE BOHA BAR**

Ty úplně nejstarší příběhy na světě v koutku vaší hospody.

DNO Hradec Králové a ŠAVGOČ Brno

Autor: Bible, úprava: Jiří Jelínek, Petr Maška, Zdena Mlezivová, Tereza Kratochvilová, Matěj Záhořík, režie: J. Jelínek, hudba: M. Záhořík, hraje M+Ž: 2+1. Druh loutek: marionety, předměty, prostor: hala, interiér. Délka: 45 min. N
Spojení: Jiří JELÍNEK, Brno, tel.: 777 868 57, e-mail: jura.jelen@seznam.cz

- 15– **HOTEL**
Rakvičkárna z hotelu plného nectností.
MIKRLE, ZUŠ F.A.Šporka Jaroměř
Autor a režie: soubor a Jarka Holasová, scénografie: soubor, hraje M+Ž: 4+3
Druh loutek: maňásci, prostor: hala, interiér i exteriér.
Délka: 45 min. A
Spojení: Jarka HOLASOVÁ, Václavice 50, 549 08 Provodov-Šonov,
tel.: 491 423 807, 728 483 021, e-mail: Jarka.Holasova@seznam.cz
- 15– **LÉČBA NEKLIDEM**
Anglický černý humor s loutkami i bez nich.
ČMUKAŘI Turnov
Autor: Saki, úprava, režie a scénografie: soubor, hraje M+Ž: 1+2.
Druh loutek: maňásci, plošné, předměty, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 50 min. A
Spojení: Jaroslav IPSEK, Jiráskova 121, 511 01 Turnov, mobil: 737 952 525,
tel. domů: 481 323 467, tel. zam: 481 351 111, e-mail: cmukari@tiscali.cz
- 15– **NASETO?!**
Hrozný horor. Syrově dřeňovitý exkurz až do útrob.
SCÉNA Kralupy
Autor: soubor, režie a hudba: Radim Wolák, hraje M+Ž: 6+7.
Prostor: kukátko, interiér.
Délka: 40 min.
Spojení: DS SCÉNA, nám. J. Seiferta 706, 278 01 Kralupy n. Vlt.-Lobeček,
tel.: 315 727 827, e-mail: scena@kralupy.cz
- 15– **POZDRAVUJ VŠECHNY DOMA**
Scénická kompozice na téma komunistických koncentračních táborů.
STUDIO DIVADLA DAGMAR Karlovy Vary
Na motivy Jana Bartoše, Jiřího Muchy, Mileny Bubeníčkové-Kuthanové,
Františka Šedivého, Marie Bohuňovské a Klementa Bochořáka, úprava,
režie a scénografie: Hana Franková, Jan Hnilička,
hraje M+Ž: 17+0, prostor: hala, interiér.
Délka: 40 min. A
Spojení: STUDIO DIVADLO DAGMAR, SOŠ pedagogická, gymnázium
a VOŠ, Lidická 40 - Drahovice, 360 01 Karlovy Vary,
tel.: 737 307 372, e-mail: divadlo.dagmar@seznam.cz
- 15– **PROČ SE DÍTĚ VAŘÍ V KAŠI**
Hledání místa v životě i ve světě, obtížné hledání vztahu k matce i k domovu ,
otázky o bohu, životu i smrti...
JATKA VESELÉ, ZUŠ I. Krejčího Olomouc
Autor: Aglaja Veteranyi, režie a scénografie: Magda Veselá,
hudba: Martin Peřina, hraje M+Ž: 1+5, prostor: kukátko, interiér.
Délka: 45 min. Am
Spojení: Magda VESELÁ, ZUŠ Iši Krejčího, Na Vozovce 32, 779 00 Olomouc,
604 322 700, e-mail: veselamagda@gmail.com

15- PUTIN LYŽUJE

Jevištní montáž o směřování Ruska k totalitě.

DIVADLO LÍŠEŇ Brno

Autor: na motivy Ruského deníku Anny Politkovské úprava a režie:

Pavla Dombrovská, scénografie: Marie Bumbálková, Matěj Sýkora,

Lenka Jabůrková, hudba: Tomáš Snítal a ruské a čečenské lidové písně,

hraje M+Ž: 2+0. Druh loutek: různé, prostor: hala - stan. Délka: 45 min N

Spojení: Pavla DOMBROVSKÁ, Obecká 13, 628 00 Brno,

tel.: 544 211 130, e-mail: divadlolisen@post.cz

A amatérský soubor

N nezávislá skupina

S statutární divadlo

NABÍZÍME KNIHY

CO SKRÝVÁ TEXT - Dramaturgicko-režijní úvahy nad čtyřiceti nejčastěji inscenovanými prózami a oblíbenými literárními předlohami divadla pro děti, dětského a mladého divadla. Napsal Luděk Richter, 128 stran, 60 Kč.

HERETVÍ S LOUTKOU - Léta očekávaný knižní hit dlouholetého protagonisty a druhdy ředitele Východočeského loutkového divadla DRÁK v Hradci Králové a známého loutkářského všeměla Jana Dvořáka. 100 stran, 72 barevných koláží, 100 Kč.

HŘÍČKY, HRY A SCÉNÁŘE pro starší a pokročilé - Výběr deseti textů, které Luděk Richter v posledních třiceti letech připravil pro soubory, jež vedl a režíroval. 160 stran, 60 Kč

O DIVADLE (nejen) PRO DĚTI - Souhrn úvah o divadle pro divadelníky, učitele pořadatele, teoretiky a kritiky. Napsal Luděk Richter, 132 stran, publikaci lze získat při nákupu knih DDD v ceně od 200 Kč zdarma jako dárek, nebo samostatně za 45 Kč.

50 LOUTKÁŘSKÝCH CHRUDIMÍ - Publikace obsahuje vše, co se dá o špičkovém amatérském loutkářství posledních padesáti let zjistit. Napsal Luděk Richter, 210 stran, 168 fotografií a reprodukce všech plakátů LCH, 35 Kč.

POHÁDKA... ...A DIVADLO - Jaká pohádka je. Co je její podstatou. Jaké má vlastnosti. Co je jejím obsahem a jaký má smysl. Co člověku dává a v čem je blízká dnešnímu dítěti. **CO JE CO V POHÁDCE** - Abecedně řazený „slovníček“ přibližuje významy nejčastějších pohádkových reálií. **OD POHÁDKY... ...K POHÁDCE** - Cesta od literární předlohy k divadelnímu scénáři na jedné konkrétní pohádce - Erbenových Třech zlatých vlasech děda Vševěda. Napsal Luděk Richter, 248 stran, 150 Kč.

PRAKTICKÁ DRAMATURGIE V KOSTCE - Základy dramaturgické tvorby na přehledně vyloženém teoretickém základu s jasným směřováním do inscenační praxe. Napsal Luděk Richter, 60 stran, 48 fotografií, 68 kreseb, 59 Kč.

PRAKTICKÝ DIVADELNÍ SLOVNÍK

Pro amatéry i profesionály, studenty středních a vysokých škol i žáky základních uměleckých škol. vždy nahlédnutých. Napsal Luděk Richter, 208 stran, 180 Kč.

Knihy vydané zčásti za přispění Ministerstva kultury ČR lze získat na adrese: DOBRÉ DIVADLO DĚTEM - Společenství pro pěstování divadla pro děti a mládež, Chopinova 2, 120 00 Praha 2: 222 726 335, e-mail: osDDD@seznam.cz

JEDNA MINIRECENZE

STUDIO DAMÚZA Praha: Jaro, léto, podzim, zima (autoři a režie K. Kratochvíl, J. Konvalinka, M. Helebrantová)

Dva mladí muži a jedna žena si přinesou pozdrza na hudební nástroje, v nich objeví a postupně rozbálí a sestaví housle, malou harfu a příčnou flétnu, najdou několik úzkých a dva větší pytlíky podivných tvarů, sestaví z nich technologicky nepřilíš funkčního panáka, z náhle se vynořivších kelímků s barvami mu namalují modré oči, červenou pusou, kalhoty a tričko, zahrají úryvek z Vivaldiho čtyř ročních období, prohlásí, že je jaro, zazpívají pár s ním souvisejících písniček a tolikéž nápadů, co by na jaře mohlo být, pomalují si při tom ruce i tváře, pak přijde na řadu léto, při němž vosy-do barvy namočené prsty „poštípají“ pár dětí (z nichž se některé usedavě rozplácí), přijde podzim, v zimě pak panáček za zpěvu Byla cesta, byla ušlapaná, při němž vesele skotačí, umrzne, děti se dozvědí, že umřel, protože všechno umírá, barvy jsou z panáčka spláchnuty a je vložen do rakve pozdrza od houslí - a je konec.

Pásmo prvních nápadů, jaké se dá sestavit za den, nejvýš dva, provedené v beztvarém tvaru jakoby také na jednu zkoušku. „Témata“ přicházejí dle toho, co právě koho napadlo, hlavy či paty těžko se dohledat; že by výsledek podivuhodného zacílení na děti od dvou let??? Přijít na krajskou amatérskou přehlídku, odcházeli by s umytou hlavou. Ale tady jde o vystudované profesionály. (LR)

ČTYŘI MIDIRECENZE

JATKA VESELÉ, ZUŠ I. Krejčího Olomouc: Proč se dítě vaří v kaši (autor A. Veteranyi, režie M. Veselá)

Pět hereček a jeden herec v blýskavě barevných kostýmech s lehce nabělenými tvářemi evokujícími cirkusové klauny, šest panenek, s kterými se nezachází jako s jednajícími loutkami, ale jako se znaky dívčího dětství tu máčeného a ždímaného, tu odhazovaného či naopak vnucovaného, šest umělohmotných dětských vaniček, igelitová plachta, konvička s vodou... - to jsou prostředky, jimiž jsou v úsečných větách, připomínajících verše, spjatých s výraznými pohybovými akcemi fyzického divadla vytvářeny obrazy, vypovídající o životních pocitech malé dcerky cirkusových akrobatů, kteří emigrovali z Cauceskova Rumunsko na Západ.

Hledání místa v životě i ve světě, obtížné hledání vztahu k matce, k domovu i k cizině, v níž se ocitá, otázky o bohu, životu i smrti, která je v kopuli cirkusového stanu tak blízko, úvahy o zradě a rozpadu rodiny... - to je ta kaše, v níž se vaří dítě pohádky její sestry. Jakkoli se zdá, že jde jen o absurdní střípky, jde vlastně o přetržitý příběh, sdělovaný kolážovitou kompozicí „zápisků“, která však přesným dávkováním, proměnami různorodých prostředků, temporytmu, dynamiky, kontrastů, gradace... drží a vede diváka v napětí od prvního okamžiku do samotného konce.

Na začátku zmínění herci jsou mladí - kolem sedmnácti osmnácti let, ale na jejich hře to poznat není: v polohách od groteskní komiky přes tragické a lyricky dojemné momenty až po vypjaté afekty jsou nejen autentičtí, ale především herecky tvární, přesní v jednotlivých akcích i v budování celku barvitě, dobře strukturované

inscenace, založené na velkorysém kumštovním rozmachu. Je to inscenace, při níž divák nepřestává být překvapován a poután tím, jak nápadité pohybové, obrazové i zvukové prostředky funkčně sdělují silné významy a z nich výslednou výpověď. (LR)

KOREK Praha: Kytice (autor: K. J. Erben, úprava a režie: J. Holec)

Co do formy téměř profesionální práce studenta režie DAMU a jeho právnických přátel přinesla pozoruhodný a podnětný pohled na možnosti inscenační práce s poezií, nadto klasickou. Pokouší se postavit největší potíži jevištní práce s poezií - totiž tomu, že k jejím ve verších vázaným, uzavřeným a úplným významům je těžké dodat jevištními prostředky něco, co by nebylo jen zdvojením či nadbytečným přílepkiem již řečeného. Například ze Zlatého kolovratu si inscenace vezme jen úvodní verše o jedoucím pánu a plynule přejde k Dceřině kletbě. V Pokladu vynechá situaci Velikonoc, s nimi spojeného otevírání pokladů, několikrát matčin návrat k němu i rok, během něž v úzkostech projde očistcem pochopení; zde matka prostě přijde k jakémusi podkladu, odloží dítě, nahrabe si, zalká, že přišla o dítě a dojde odpuštění. Zato Dceřina kletba je rozvedena dlouhou prehistorií, v níž nejdřív s chlapci flirtuje matka, poté dcera, vidíme krvavý porod i následnou vraždu dítěte - a pak může začít Erben. Máme k jeho pochopení onu předehru zapotřebí? Přináší něco nového? Mění interpretaci? Vodník je dle řeči zřejmě cizinec, jemuž tchýně nepřeje. Ale proč od něj chce odejít i milující žena? A kde je její vnitřní boj mezi láskou k matce a k dítěti? A jak to vlastně dopadne s oním dítětem, jež Vodník něžně položil na zem? Následné trojí dupnutí o tři metry dál můžeme díky znalosti Erbena považovat za jeho zabití - ale když poté průvodkyně Vodníka soucitně vezme kolem ramen a odvede pryč, jde asi spíš o jeho zlomení hole nad lidskou proradností. Apropos: „průvodkyně“. Je to pouhá průvodkyně? Proč tedy zasahuje do děje? Je to osud? Ale proč pak hraje matku v Polednici? Je to řád? Ale proč pak ponouká a dráždí postavy k nepravostem? Že inscenace bourá Erbena by nemuselo vadit - kdyby z kamenů jeho stavby dokázala vybudovat nový chrám, jenž by dovolil na starou stavbu zapomenout a neviklal se v základech. Jenže v téhle inscenaci - při všech jejích vnějších kladech - jde právě jen o ten vnějšek: o jistou okázalost v množství a efektnosti prostředků, o leckdy až dryáčnické využití jednotlivých motivů z Erbena k vyvolávání emocí (vzpomínka na kýčovitě filmové zpracování se až příliš vtírá). Nakonec otázka: lze dílo (respektive jednotlivé balady) založené na jednoznačně archetypálním a křesťanskou vírou kodifikovaném řádu rozložit a použít jeho stavební kameny k postmodernímu pohrávání si s jednotlivými motivy a docílit něčeho víc než efektní posmodernistické koláže? (LR)

NĚKDO Praha: Uměl lítat (autor K. Čapek, režie soubor)

Někdo - tedy Jakub Maksymov se svým kamarádem klarinistou Zdeňkem Rybou - vytvořil inscenaci dle jedné z Čapkových podpovídek. Na stole či bedně vislá deska polepená stovkami jmen z telefonního seznamu s dvěma viditelnými okénky, která se časem odklopí, a několika neviditelnými, která se (rovněž časem) zezadu prosvítí a ukáží něčí siluety, dole při zemi několik černých plošných postav a kolem nich čas od času přejde - popoletí na nitce navázaný rovněž plošný pan Tomšík. Když ovšem zjistí, že by vlastně mohl lítat, nafoukne herec balonek a pan Tomšík pak lítá na něm...

Vážím si na Jakubovi toho, že se ve svých autorských dílech vždy snaží hrát o tom, co mu připadá důležité, že je v nich osobně angažovaný a hledá divadelní tvar,

jímž by své téma co nejpůsobivěji sdělil. Je to inscenátor v pravém smyslu toho slova: inscenuje, tedy uvádí na scénu témata, city, myšlenky své či autorů jemu blízkých vynalézavým jevištním jazykem, především hrou s loutkou.

Tentokrát však výsledek vyznívá jako jakýsi konceptualismus: jsou vymyšleny znaky či přímo symboly, ale ne všechny jsou tak docela srozumitelně sděleny jen tím že je vidíme, aniž jsou tématicky zařazeny. Např. smysl toho, že herec na samém začátku okopíruje na počítačové kopírce svou ruku, zůstal nesrozumitelný pravděpodobně všem, krom autora samého. Bez strukturovanějších informací o hlavní postavě pak celek vyznívá trochu jako schématická agitka a la these: všichni (až na pana Dvořáka) jsou černí, replikovatelní na kopírce a my si umíme spočítat, co přijde za minutu či dvě.

Otázkou jsou i některé prostředky. Nejenže pan Dvořák poletuje na provázku již na svých procházkách předtím, než zjistí, že by chtěl létat, ale sám let realizovaný pomocí balonku nevypráví o tom, oč jde: že pan Dvořák (a každý z nás) může létat, bude-li chtít, odváží-li se uvěřit svému snu - ne sežene-li si k tomu prostředky. Závěrečná pointa o tom, že unifikující úřední předpisy a nařízení zabíjí každý sen natož o lítání), je schématem už od Čapka. Jde o rozvedenou anekdotu a je jen třeba dosáhnout, aby pointa nebyla známa dřív, než k ní dojde. (LR)

VOLN (Valašský orchestr lidových nástrojů) Vsetín: Oslobodená slibka (autor: I. a J. Kašparovi, režie: M. Urubek)

Stodvacetihlavá lidová opera (přesněji zpěvohra) složená souborovým dirigentem z a na motivy lidových písní. Selská opera (nejmě hanácká) patřila k baroknímu sousedskému divadlu a o sousedském divadle lze uvažovat i zde. To bývá charakteristické především trojicí znaků: specifickým požitkem z toho, že diváci vidí v divadelních rolích své sousedy, které znají z každodenního setkávání, vysokou znakovostí, v níž všichni přijímají naruby obrácený kožich jako kožich čertovský a noční košili jako komži andělskou, a v neposlední řadě naivním, neumělým herectvím, jehož kouzlo je v přirozené autenticitě těch, kdo hrají.

To prvé v cizím prostředí samozřejmě nemůže fungovat. Co se vysoké znakovosti týká, Vsetínští se od malovaných prospektů, kulis s plůtky a na nich zavěšených hrnků až po nažehlené kroje snaží dosáhnout umělecké mety až popisné iluzivní nápodoby zobrazované skutečnosti. Autenticita i kvalita folklorního pěveckého projevu se mi jeví nezpochybnitelná (jako Pražákovi - brněnská kamarádka praví, že o folkloru tu nemůže být řeč). Problém mám především s divadelním herectvím a režii. O naivitě jistě mluvit můžeme. Nejsem si však jist, zda lze ještě mluvit o autenticitě herců sousedského divadla v okamžiku, kdy jde o téměř „dokonalou“ nápodobu manýr a klišé špatně provedených oper, v nichž herci při árii o věrné lásce zpívají postaveni vedle sebe čelem do diváků s hlavinkami k sobě přichýlenými, a nejdramatičtější střeť je poněkud pimprlově sdělen tím, že odmítnutý nápadník vytrhne potenciálnímu tchánovi napřaženou hůl z ruky a mrští ji se vztyčenou hlavou pod jeho nohy. Nic na tom není špatně - jen je to zoufalé, stále dokola opakované a tudíž nepřiliš autentické (a tím také nepůsobivé) klišé. Taneční doprovod nemůže vyvážit staticnost či dokonce absenci vztahů, jednání a z něj vznikajících situací - tedy toho, co definuje divadlo; což nám vsetínští nabídli, ale nesplnili. Samozřejmě: v opeře je na prvním místě hudba, jíž je vše ostatní podřízeno, a je tisíc důvodů pro stylizaci tvaru, což je takofka protiklad přirozené autenticity. Otázkou je, kde končí naivita, kde autenticita, kde stylizace a kde začíná neumělost a klišé. (LR)

AČTYŘI MAXIRECENZE NAKONEC

MÁLO, Dramatická školička Svitavy: Haló, Jácičku (autor D. Mrázková, dramaturgie a režie J. Mandlová)

Pohádky letos devadesátileté malířky a spisovatelky Daisy Mrázkové jsou oblíbené už přes čtyřicet let: maminky nad nimi nostalgicky vzpomínají a děti se dodnes baví rošťárnami malého zajíčka, rozšafnou moudrostí veverky i průzračným obrazem světa. Autorka přibližuje dětem životní filosofii způsobem, který je jim blízký - na příhodách, které sami zažívají.

Divadelně ony pohádky snadno uchopitelné nejsou: lyrické povahou děje, lyrické výtvarným viděním, které se promítá i do způsobu vyprávění, založené na slově dialogů i líčení... Jak zachovat jejich křehkost a naplnit ji divadelní dynamikou? Jak podržet malebnou mozaikovitost a vytvořit stavbu udržující divadelní napětí? Jak nepopisovat a přinést divadelní sdělení?

Svitavští klíč našli. Za stolem a kolem stolu pokrytého černou látkou si zpola hrají, zpola hrají dvě dívky s pěknými, funkčními a dětem přiměřenými loutkami napodobujícími plyšové hračky. A výborně: je osvěžující po dlouhé době vidět někoho, kdo umí s loutkou hrát tak, jako představitelka Jácička. Ne tak zdařily je buk, v němž zvířátka objeví slona: hraje ho třetí dívka v šedohnědém svetru s rukou odtaženou od těla jako chobot. Máme tu vlastně tři obrazy v jednom: holčička, která představuje buk, jenž vypadá i jedná jako slon; zatímco jinde zůstávají děti vedle herců i hráči, tady ve snaze o iluzi hravost mizí a děvče jen slouží obrazu slona.

Divadelně nejrozhranější jsou dvě epizody: epizoda s vosami, jimž Jáciček cvrnknutím pecky rozbil hnízdo, a návštěva Jácička a veverky v jeskyni, kam sahají jen kořeny buku. Obě jsou citlivě a zajímavě vymyšlené i provedené. Ale ta první odvádí pozornost od půvabné myšlenky, že vosí hnízdo, které jsme rozbili neradi, se tváří stejně, jak kdybychom ho rozbili schválně. Ta druhá nám zase za cenu hezkého obrázku bere tajemství nedosažitelné krásy toho, co je skryto.

Hlavní problém inscenace je ale v její kusosti, dramaturgické nedotaženosti a tudíž bezcílnosti. Mrázková črtá ve svém volně navazujícím „seriálu“ pohádek o zajíčkovi a veverce jemně, ale zřetelně vedenou linku: první osahávání světa malým zajíčkem, setkání s veverkou, spřátelení utužené střetáním s krtonožkou a vedoucí až k dětské lásce, objevení krásy celého světa, který pak nezištně darují moudrému buku-slonovi, jenž je dovede až k poznání konečnosti života, nekonečnosti vesmíru a blízkosti nebe.

V inscenaci vidíme pár kusých obrázků sympatického dovádění obou zvířátek - tak trochu odnikud nikam. Krásné detaily, krásné nápady, krásné provedení - ale ke katarzi nedojde, téma se nenaplní; zbývá tedy ještě k onomu klíči nalézt zámek, zasunout a otočit jím. Inscenace je pryč v tomto směru zatím nedokončená. Je na co se těšit. (LR)

PSÍ KUSY ZUŠ Třinec: Tracyho Tygr (autor W. Saroyan, úprava a režie T. Strmisková a Psí kusy)

Tracyho tygra se pokouší inscenovat kdekdo - zvláště když je mu sedmnáct či dvacet. Ale málokdo uspěje. Třineckým se to daří.

Osm mladých lidí nabitých energií křičuje prostor jeviště s evidentní touhou něco najít; po chvíli se tihle tygři v lidské podobě unaví, odchází a stávají se z nich za čimsi se bezmyšlenkovitě ženoucí, nic nevnímající, nic nechtějící šedé bytosti. A tenhle význam je stvrzen, když si pro následnou scénu pracovníků kávového skladu všichni navléknou

uniformní knírky na gumičce a jako kolečka ve stroji, o jehož smyslu nepřemýšlejí, nosí žoky sem a tam. Alespoň tak si mohou vstupní významy i téma vysvětlit ti, kdo Saroyanovu novelu znají.

V tom je však jeden z problémů inscenace: vinou zkratovitosti (jak se často stává, když inscenátoři vědí, ale zapomenou, že divák s nimi ve zkušebně nebyl) pro neznalého diváka může mnohdy jít jen o řadu nespojitých, jakkoli poutavých či zábavných situací: Proč je tygr najednou viditelný i pro ostatní? A proč se klepe strachy? Proč je Tracy zatčen? Souvisí to nějak s jeho rozhovorem s psychiatry? Proč a venkoncem i odkud ho pak propustili? Pokračuje hon na tygra? Proč všech iluzí zbavená, zcela vyhaslá a cokoli odmítající Laura nakonec svolí s rekonstrukcí dávné situace? A proč se při ní tygr opravdu znovu objeví? A taky: co se s ním nakonec stane?...

Druhý problém je v neujasněnosti významů řady klíčových momentů a tím i tématu. Kdo či co je tygr? Opravdu jen láska (což nadhazuje i Saroyan) či touha, která se probudí při spatření Laury? Ale jakou funkci pak má třeba v rozhovoru s šéfem? A jak to, že Tracy chtěl tygra už jako dítě, kdy si ho pletl s pštrossem či krokodýlem? A jak to, že se objevil dřív, než Tracy Lauru potkal? Nebo opravdu je tygr jen jinakost, neuniformita, nebo je to snad vnitřní náboj, či cosi jako charisma? Ale proč pak Laura, dívka vskutku nevšední, v téhle inscenaci tygra či tygřici nemá?... Inscenátoři asi mnohé tuší. Ale stálo by za to, aby si teď sedli a jednoduše, leč jednoznačně si na ony otázky odpověděli. Inscenace se tím nestane vědeckým, natož schématicky popisným traktátem a vždy v ní zůstane dostatek nedourčenosti, kterou už si zaplní divák sám svou životní zkušeností a svým citěním; zato se přestane schovávat za mystickou mlhu „cítění“ a nalezne plnou sílu působivého uměleckého činu.

Takto vyčísleny mohou být dosti zásadní otázky působit jako popis zmatku a rozpaků. Tak tomu ale vůbec není. Inscenace přináší řadu otázek - ale právě tím je vzrušující a právě v tom jsou před ní i perspektivy dalšího růstu. Při vší přerývanosti a nedotaženosti významů ji totiž už teď naplňuje a prolíná nejen hluboké lidské zaujetí a síla vnitřního přesvědčení inscenátorů, ale i působivý divadelní tvar, který pro něj našli. Především schopnost přesného herectví na pomezí přísné stylizace a autentického prožitku i lidská opravdovost. A také velkorysost režijního gesta. (LR)

TŘI BOTY Třebotov: Nu, vot! (autor a režie V. Makovcová, J. Barnová)

Občas se vedou moudré řeči o tom, zda děti a psi patří na jeviště. Zda se tam jen neukazují. Zda to není namísto divadla jen ostenze. Nebo zda to (v lepším případě) není divadlo dobré nejvýš pro děti, na něž se dospělí mohou koukat nejvýš se shovívavostí, jež dětem přísluší.

Je lepší protiargument než inscenace dětí z MŠ a ZŠ Třebotov? Patnáct dětí od pěti po desetileté přesně ví, co hrají, o čem a proč. A protože jejich dvě vedoucí vedoucí s nimi a pro ně našly přesně ty prostředky individuálního i kolektivního herectví, hrají dokonale: barvitě a přitom autenticky, emotivně a věrohodně. Ve vteřině dokáží přejít z dojemné intimity do silácké ruské exprese - a v obojím udrží vrchovatou, ale nepřekročenou míru. Vytvářejí individualizované i kolektivní postavy a přitom ještě typický ruský kolorit. To, jak patnáct malých dětí dokáže naplnit (nikoli zaplnit), ovládnout a vytvarovat do významů veliký prostor jeviště, jimž mohou závidět i divadelníci dospělí, včetně mnohých profesionálů.

Obrazy, které vytvářejí jen s pomocí dvou nízkých a dvou vyšších stoliček jsou nápaditě metaforicky svobodné i bohaté, nepopisné, ale přesně sdělovací vnitřní význam dané situace či motivu. A nejde jen o tvar: ony obrazy jsou nejen přesné

významově, ale i naplněné výrazově. Těla jsou v nich částech lidských bytostí a zároveň lidskými bytostmi s bohatým a rozmanitým citovým nábojem. Aniž se snaží dojimat plačtivým sentimentem či vyrábět legraci popřípadě krásno, je to divadlo dojemné, humorné, obsažné a krásné. I pro dospělého - je-li schopen vnímat. Těžko bych věřil, že tak malé děti snesou, natož unesou melancholii a smutek tak hluboký. Málokdy se vidí něco tak melancholického a radostného zároveň. A málokdy je katarze téměř hmatatelná.

Příkladná je práce se znakovými významy všech složek, které se prostupují a vzájemně doplňují i násobí, aniž by se ilustrativně překrývaly. Každý znak sám o sobě je ne statickým doplňkem (mám šátek, tedy jsem bářišňa), nýbrž dynamickým tvůrcem děje a tématu: vezme-li si děvče (nebo hoch) šátek, není to jen vstup do role, označení postavy - je to i nástup určité emoce, zazní-li teskné ej-uchněm, není to jen informace o emoci, je to výtrysk oné emoce samotné. Ostatně hudba je kongeniální samostatnou a přitom neoddělitelnou organickou živou bytostí, která s ostatními komunikuje, pohlcuje je či žene vpřed. A samozřejmě vytváří i dokonalou temporytmickou i významovou kostru proměňujícího se děje a budovaného tématu. Vyslovené slovo nese svůj lexikální význam i desítky oscilujících nuancí v něm a stává se prostorem i silou v onom prostoru.

Jestliže podotknu, že před část až do proměny žabky v krásnou dívku je silnější, než následné hledání zmizelé, že maličko zasut zůstal motiv viny mládence (v čem nevydržel počkat jediný den?), a že celý tento zlomový přechod do části hledání by ještě snesl přesnější vypracování tak, aby dosáhl na vrchol či milimetr pod něj a pak nastal stříhem pád - pak to vše jsou sotva pihy na krásě.

Nu vot! je inscenace mimořádně vmyšlená a mimořádně provedená. (LR)

ZUŠ ŽEROTÍN Olomouc: Zimní bitva (autor J.-C. Mourlevat, úprava a režie A. Palarčíková, I. Němečková)

Devadesátiminutový příběh o útěku ze sirotčince a následné revoluci proti totalitě ve fiktivní nepojmenované zemi hraje osm dívek a šest chlapců ve věku kolem sedmnácti let na středně velké scéně s několika přestavovatelnými kubusy. Hrají víceméně realisticky, vesměs výborně (pozor jen na momenty afektů), někteří až překvapivě - a výsledkem je emotivně působivá inscenace.

Předloha je pro dramaturgii neobyčejně obtížná: poměrně složité proplétání několika paralelních dějových pásem s několika hlavními hrdiny a s nimi několika dílčích, ale významných témat, velký časový rozsah, časté změny místa, fantaskní realie, které vyžadují vysvětlení, jež je nemožné sdělit jinak než verbálně (utěšitelky, člověkokoně, člověkopsi...), až filmové vedení děje s prostřihy a prolínáním motivů...

Insceátorům je nutné učinit poklonu za to, jak se s těmito potížemi v inscenaci vyrovnali. Její hlavní problémy či rezervy (viděli jsme premiéru) jsou v přesnějším vypracování klíčových momentů, které zatím působí příliš snadně a nevzrušivě, a s nimi i zpřesnění (zejména temporytmické) tvaru inscenace.

Použité zkratky jsou nutné, někdy však až příliš velké, na úkor srozumitelnosti a emocionálního účinku, jindy naopak málo využité (zbytné či přinejmenším umenšitelné) jsou rozmluvy o prehistorii nástupu, o falangy v restauraci pana Jahna, převyprávění milostného příběhu Mileniny matky).

Ne zcela dostatečná je expozice situace, v níž se ocitáme (kdo, kde, kdy, proč?) a především nesdělená tísnivost výchozí situace, která by potřebě řešit ji dodala na důležitosti a diváky přivedla k ztotožnění se s postavami.

Režijně nedopracovaný je vývoj cesty k revoluci, jakož i tři stupně jejího vítězství: vznik společného chorálu, vyrazení na hlavní město a vítězství na mostě. V tuto chvíli je nejsilnější onen prvý stupeň, zatímco druhý zůstává jen ve slovech a třetí se odehraje snadno a bez obtíží i bez strukturované stavby (navíc s užitím naivního prostředku playbackových hlasů falangistických obránců v pozadí) - a tudíž i bez jakékoli katarze. A chybí-li ta, stává se následující obraz se smrtí Miloše jen sentimentálně dojmavým přílepkem namísto důstojné hořké pilulky za velkým triumfem (a už vůbec tu nemá co dělat závěrečný obraz návštěvy obou hlavních hrdinek ve vyprázdněném internátu a jejich veselé vzpomínky na „paragrafy“, natož Helenina píseň Ej, lásko, lásko, ty nejsi stálá; ta (?) je při vědomí smrti její první životní lásky Miloše naprosto nepochopitelná a vyznívá až ironicky).

Jistá zdlouhavost zhruba od druhé třetiny, daná ne úplně přesným odlišením důležitého od méně důležitého či zbytného (tedy také co sdělit lze a co už ne, co je nutnou životodárnou podrobností a co zbytným detailismem) a z toho plynoucím omezením či vypuštěním nedůležitého a akcentování dějově i tématicky zásadního. Z toho by pak mělo vyplynout i temporytmické a dynamické rozrůznění s důrazem na gradující spád.

A ještě hrst poznámek: uvažoval bych o vypuštění matoucích názvů člověkopes a člověkokůň; nezakrýval bych užití playbacku s magickým zpěvem Mileny (nemůželi jej herečka realizovat přinejmenším stejně působivě autenticky, živě); souboje gladiátorů (poněkud legračními molitanovými meči) by měly působit více svou zemitou nebezpečností než dovedností a elegancí šermířů.

To všechno však mohou být jen dětské nemoci růstu, které ani teď nepřekrývají naléhavost inscenace a pozoruhodné revoluční vyjádření se mladých k otázce svobody a spravedlnosti. (LR)

AUTOŘI PŘÍSPĚVKŮ:

LR - Luděk RICHTER, režisér, divadelní teoretik, absolvent FF UK a DAMU, Praha